

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Prishtinë, më 17 dhjetor 2021
Nr.ref.:AGJ 1918/21

AKTGJYKIM

në

rastin nr. KI84/21

Parashtrues

Telekomi i Kosovës Sh.A

Vlerësim i kushtetutshmërisë së Aktvendimit të Gjykatës Supreme të Kosovës, CML.nr.12/20, të 20 janarit 2021

GJYKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Gresa Caka-Nimani, kryetare
Bajram Ljatifi, zëvendëskryetar
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, gjyqtare
Safet Hoxha, gjyqtar
Radomir Laban, gjyqtar
Remzije Istrefi-Peci, gjyqtare, dhe
Nexhmi Rexhepi, gjyqtar.

Parashtruesi i kërkesës

1. Kërkesa është dorëzuar nga Telekomi i Kosovës Sh.A., i përfaqësuar nga Sebahedin Ramaxhiku dhe Gazmend Nushi (në tekstin e mëtejme: parashtruesi i kërkesës).

Vendimi i kontestuar

2. Parashtruesi i kërkesës e konteston Aktvendimin e Gjykatës Supreme të Kosovës [në tekstin e mëtejme: Gjykata Supreme] CML.nr.12/20 të 20 janarit 2021, në ndërlidhje me Aktvendimin e Gjykatës së Apelit të Kosovës [në tekstin e mëtejme: Gjykata e Apelit] Ac.nr.3610/20 të 8 tetorit 2020, dhe Aktvendimin e Gjykatës Themelore në Prishtinë [në tekstin e mëtejme: Gjykata Themelore] PPP.nr.1486/19 të 6 korrikut 2020.

Objekti i çështjes

3. Objekti i çështjes së kërkesës është vlerësimi i kushtetutshmërisë së Aktvendimit të kontestuar të Gjykatës Supreme, me të cilin pretendohet të jenë shkelur të drejtat e parashtruesit të kërkesës të garantuara me nenet 22 [Zbatimi i drejtpërdrejtë i Marrëveshjeve dhe Instrumenteve Ndërkombëtare] dhe 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] të Kushtetutës së Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Kushtetuta) në lidhje me nenin 6 (E drejta për një proces të rregullt) të Konventës Evropiane për Mbrojtjen e të Drejtave dhe Lirive Themelore të Njeriut (në tekstin e mëtejme: KEDNJ).
4. Parashtruesi i kërkesës gjithashtu ka kërkuar vendosjen e masës së përkohshme në mënyrë që të pezullohet menjëherë zbatimi i përmbarimit ndaj parashtruesit të kërkesës sipas Urdhrit Përmbarimor [P.nr. 491/19] të 15 korrikut 2019, të Përmbaruesit privat Ilir Mulhaxha (në tekstin e mëtejme: Përmbaruesi privat), dhe Aktvendimit [PPP.nr. 1486/19] të 6 korrikut 2020, të Gjykatës Themelore; Aktvendimin e Gjykatës së Apelit të Kosovës Ac.nr.3610/20 të 8 tetorit 2020; e Aktvendimin e Gjykatës Supreme të Kosovës, CML.nr.12/20 të 20 janarit 2021.

Baza juridike

5. Kërkesa bazohet në paragrafin 4 të nenit 21 [Parimet e Përgjithshme] dhe paragrafët 1 dhe 7 të nenit 113 [Jurisdiksioni dhe Palët e Autorizuara] të Kushtetutës, në nenet 22 [Procedimi i kërkesës] dhe 47 [Kërkesa Individuale] të Ligjit për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës, nr. 03/L-121 (në tekstin e mëtejme: Ligji) dhe në rregullin 32 [Parashtrimi i kërkesave dhe përgjigjeve] të Rregullores së punës të Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Rregullorja e punës).

Procedura në Gjykatën Kushtetuese

6. Më 6 maj 2021, parashtruesi i kërkesës e dorëzoi kërkesën në Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Gjykata).
7. Më 17 maj 2021, bazuar në paragrafin 5 të nenit 114 [Përbërja dhe Mandati i Gjykatës Kushtetuese] të Kushtetutës dhe Rregullit 12 (Zgjedhja e Kryetarit dhe e Zëvendëskryetarit) të Rregullores së punës, Gjyqtarja Gresa Caka-Nimani u zgjodh Kryetare e Gjykatës Kushtetuese. Bazuar në paragrafin 4 të Rregullit 12 të Rregullores së punës dhe Vendimit të Gjykatës KK-SP 71-2/21, u përcaktua që gjyqtarja Gresa Caka-Nimani, detyrën e Kryetares së Gjykatës e merr pas përfundimit të mandatit të Kryetares aktuale të Gjykatës Arta Rama-Hajrizi, më 26 qershor 2021.

8. Më 18 maj 2021, Kryetarja e Gjykatës caktoi gjyqtarin Safet Hoxha Gjyqtar raportues dhe Kolegjin shqyrtues të përbërë nga gjyqtarët: Bajram Ljatifi (kryesues), Remzije Istrefi-Peci dhe Nexhmi Rexhepi (anëtarë).
9. Më 21 maj 2021, Gjykata njoftoi parashtruesin e kërkesës për regjistrimin e kërkesës. Në të njëjtën ditë një kopje e kërkesës i është dërguar Gjykatës Supreme të Kosovës.
10. Në të njëjtën ditë, Gjykata njoftoi për regjistrimin e kërkesës edhe kompaninë “Dardafon.net” L.L.C (në tekstin e mëtejme: kompania “Dardafon”), në cilësinë e palës së interesuar, si dhe Përmbaruesin privat, dhe të cilët i njoftoi që komentet e tyre, nëse kanë, t’i paraqesin në Gjykatë, brenda afatit 7 (shtatë) ditësh, nga dita e pranimit të shkresës.
11. Më 25 maj 2021, bazuar në pikën 1.1 të paragrafit 1 të nenit 9 (Përfundimi i mandatit para kohës) të Ligjit dhe Rregullit 7 (Dorëheqja e gjyqtarëve) të Rregullores së Punës, Gjyqtari Bekim Sejdiu paraqiti dorëheqjen e tij nga pozita e gjyqtarit pranë Gjykatës Kushtetuese.
12. Më 2 qershor 2021, kompania “Dardafon” dorëzoi në Gjykatë përgjigjen e saj lidhur me kërkesën.
13. Më 26 qershor 2021, bazuar në paragrafin 4 të Rregullit 12 të Rregullores së punës dhe Vendimit të Gjykatës KK-SP 71-2/21, gjyqtarja Gresa Caka-Nimani mori detyrën e Kryetares së Gjykatës, ndërsa bazuar në pikën 1.1 të paragrafit 1 të nenit 8 (Përfundimi i mandatit) të Ligjit, Kryetarja Arta Rama-Hajrizi përfundoi mandatin e Kryetares dhe të gjyqtares së Gjykatës Kushtetuese.”
14. Më 14 korrik 2021, Gjykata njoftoi parashtruesin e kërkesës dhe Gjykatën Supreme për komentet e dorëzuara nga kompania “Dardafon”.
15. Më 16 korrik 2021, Gjykata kërkoi informata nga parashtruesi i kërkesës lidhur me pohimin e parashtruesit të kërkesës se Ministria e Ekonomisë ka treguar gatishmëri të ofrojë ndihmën e saj për zgjidhjen e çështjes që ndërlidhet me ekzekutimin e vendimit që është objekt kontesti para Gjykatës.
16. Më 27 korrik 2021, Gjykata pranoi përgjigjen e parashtruesit të kërkesës me të cilën njoftoi Gjykatës se *“deri më tani Telekomit nuk ka pranuar asnjë ndihmë konkrete materiale nga [Ministria e Ekonomisë] ME lidhur me ekzekutimin e Vendimit të Tribunalit të Arbitrazhit pranë ICC nr. 20990/MHM të datës 09 Dhjetor 2016.”*
17. Më 8 shtator 2021, Kolegji shqyrtues vendosi që kërkesa të shqyrtohet në një seancë të ardhshme.
18. Më 27 shtator 2021, Gjykata kërkoi nga Përmbaruesi privat, dorëzimin e dosjes së plotë të rastit.

19. Më 7 tetor 2021, Përmbartuesi privat dorëzoi në Gjykatë dosjen e plotë të lëndës.
20. Më 24 nëntor 2021, Kolegji shqyrtues shqyrtoi raportin e gjyqtarit raportues dhe njëzëri i rekomandoi Gjykatës pranueshmërinë e kërkesës.
21. Në të njëjtën ditë, Gjykata vendosi, njëzëri, që kërkesa është e pranueshme dhe:
 - i) me shumicë votash, se ka pasur shkelje të nenit 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] të Kushtetutës dhe nenit 6 [E drejta për një proces të rregullt] të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut; ii) me shumicë votash, shpalli të pavlefshëm Aktvendimin e Gjykatës Supreme të Kosovës, CML.nr.12/20, të 20 janarit 2021 dhe Aktvendimin e Gjykatës së Apelit Ac. nr. 3610/20 të 8 tetorit 2020; iii) me shumicë votash, ktheu Aktvendimin e Gjykatës së Apelit, Ac. nr. 3610/20 të 8 tetorit 2020, për rishqyrtim në pajtim me Aktgjykimin e kësaj Gjykate; si dhe iv) njëzëri, refuzoi kërkesën për masë të përkohshme.

Përmbledhja e fakteve

22. Gjykata vëren se parashtruesi i kërkesës lidhur me këtë rast i është drejtuar Gjykatës edhe me kërkesën KI179/20, lidhur me të cilin Gjykata ka nxjerrë Aktvendimin për Papranueshmëri të 27 janarit 2021, Parashtrues *Telekomi i Kosovës S.H.A.*(në tekstin e mëtejme: rasti KI179/20). Në Rastin KI179/20, Gjykata vendosi njëzëri që kërkesa është e papranueshme në baza kushtetuese sepse është e parakohshme siç përcaktohet me nenin 113 paragrafi 7 të Kushtetutës, nenin 47 të Ligjit dhe rregullin 39 (1) (b) të Rregullores së Punës. Kjo pasi, Gjykata konstatoi se lidhur me rastin e parashtruesit të kërkesës, paralelisht me kërkesën që parashtruesi i kërkesës kishte parashtruar para Gjykatës Kushtetuese, ishte duke u zhvilluar procedura gjyqësore para Gjykatës Supreme, e cila ende nuk kishte nxjerrë vendim lidhur me kërkesën për mbrojtje të ligjshmërisë ndaj Aktvendimit të Gjykatës së Apelit [Ac.nr.3610/20] dhe Aktvendimin [PPP.nr.1486/19] të Gjykatës Themelore, të paraqitur nga e Zyra e Kryeprokurorit të Shtetit. Rrjedhimisht, Gjykata gjithashtu, në pajtim me nenin 27 paragrafi 1 të Ligjit dhe rregullin 57 paragrafi (1) të Rregullores së Punës, vendosi që kërkesa për masë të përkohshme duhet të refuzohet sepse nuk mund të jetë më objekt i shqyrtimit.
23. Në vijim Gjykata i referohet dhe fakteve të paraqitura si në rastin KI179/20, pasuar me procedurat e reja të zhvilluara pas nxjerrjes së Aktvendimit të Gjykatës lidhur me rastin KI179/20.
24. Gjykata rikujton se lidhur me rastin e parashtruesit të kërkesës janë zhvilluar tri procedura:
 - 1) Procedura e arbitrazhit lidhur me zgjidhjen e kontestit nga Marrëveshja për Shërbimet Mbështetëse të Operatorit Virtual të Rrjetit Mobil, e nënshkruar në mes të parashtruesi i kërkesës dhe kompanisë “Dardafon”;
 - 2) Procedurat lidhur me njohjen e Vendimit të Tribunalit të Arbitrazhit në Kosovë pas kontestit nga Marrëveshja për Shërbimet Mbështetëse të Operatorit Virtual të Rrjetit Mobil; dhe

- 3) Procedura lidhur me përmbarimin e Vendimit të Tribunalit të Arbitrazhit lidhur me kontestin nga Marrëveshja për Shërbimet Mbështetëse të Operatorit Virtual të Rrjetit Mobil.
25. Parashtruesi i kërkesës, ashtu si edhe në rastin KI179/20, konteston para Gjykatës specifikiht procedurën e tretë, që ndërlidhet me procedurën për përmbarimit të Vendimit të Tribunalit të Arbitrazhit lidhur me kontestin nga Marrëveshja për Shërbimet Mbështetëse të Operatorit Virtual të Rrjetit Mobil. Megjithatë Gjykata në vijim do të paraqesë faktet lidhur me tri procedurat e lartcekura.

1) Procedurat e zhvilluara lidhur me kontestin nga Marrëveshja për Shërbimet Mbështetëse të Operatorit Virtual të Rrjetit Mobil

26. Më 16 janar 2009, parashtruesi i kërkesës dhe pala e interesuar - kompania "Dardafon" nënshkruan "Marrëveshjen për Shërbimet mbështetëse të Operatorit Virtual të Rrjetit Mobil" (në tekstin në vijim: MSA) në bazë të së cilës kompania "Dardafon" u pajtua që të ofrojë shërbime mobile tek parashtruesi i kërkesës nën një model të ndarjes së fitimit.
27. Më 13 prill 2015, pas mosmarrëveshjeve ndërmjet parashtruesit të kërkesës dhe kompanisë "Dardafon", lidhur me zbatimin e MSA-së, si dhe pas dështimit të tentativave për të zgjedhur mosmarrëveshjet përmes pajtimit, kompania "Dardafon" e inicioi procedurën e arbitrazhit në Tribunalin e Arbitrazhit të Odës Ndërkombëtare të Tregtisë - ICC – International Chamber of Commerce (në tekstin e mëtejme: Tribunali i Arbitrazhit).
28. Mundësia e zgjidhjes së mosmarrëveshjeve ndërmjet arbitrazhit ishte e përcaktuar në MSA-në e nënshkruar nga parashtruesi i kërkesës dhe kompania "Dardafon", e cila përcaktonte që: *"Çfarëdo kontesti nga palët në kuadër të kësaj Marrëveshje do të jetë subjekt i një procedure të brendshme të zgjidhjes së kontestit që duhet të dakordohet. Nëse çështja nuk mund të zgjidhet përmes asaj procedure, cilado palë mund të inicioje arbitrimin në Londër, Angli, sipas rregullave të Odës Ekonomike Ndërkombëtare ("OEN"). Nëse palët nuk mund të dakordohen për një arbitër të vetëm, atëherë secila palë do ta caktojë një arbitër dhe dy arbitrat do ta caktojnë arbitrin e tretë. Të gjitha vendimet arbitrare janë përfundimtare dhe nuk mund të sfidohen në gjyq. Pala e cila e inicion arbitrimin do t'i bartë shpenzimet e një iniciative të tillë."*
29. Më 9 dhjetor 2016, Tribunali i Arbitrazhit nxori Vendimin Final [nr. 20990/MHM] përmes të cilit: (1) Tribunali i Arbitrazhit e urdhëron parashtruesin e kërkesës që menjëherë: (a) T'i alokohen kompanisë "Dardafon" numrat e kërkuar mobil në pajtim me Nenin 2.6.1 të Marrëveshjes për Mbështetje; b) T'i ofrohen kompanisë "Dardafon" shërbimet e kërkuara 3G dhe 4G në pajtim me Nenin 2.4.1 të Marrëveshjes për Mbështetje; (2) Tribunali i Arbitrazhit deklaroi se në pajtim me Marrëveshjen për Mbështetje, kompanisë "Dardafon" duhet t'i liferohet ajo sasi e SIM kartelave siç ka kërkuar i njëjti kohë pas kohe; (3) Tribunali i Arbitrazhit e urdhëron parashtruesin e kërkesës që t'ia paguajë kompanisë "Dardafon" dënimin kontraktues në shumën totale prej 8,785.000 € plus kamatën prej 8% që nga data 14 prill 2015. Kjo shumë përfshinte dënimin kontraktues që është llogaritur deri në datën e marrjes së

këtij Vendimi Përfundimtar si në vijim: (a) 1,315,000 € për vonesën e liferimit të SIM kartelave të kërkuara; (b) 3,800,000 € për mosdhënien e numrave mobil të kërkuar; (c) 3,670.000 € për mosdhënien e shërbimeve 3G dhe 4G të kërkuara; (4) Tribunali i Arbitrazhit e urdhëron parashtruesin e kërkesës t'ia paguajë kompanisë “Dardafon” dëmet në emër të humbjes së fitimeve në shumën totale prej 17,315,000 € plus kamatën prej 8% që nga data 14 prill 2015; (5) Tribunali i Arbitrazhit e urdhëron parashtruesin e kërkesës t'ia paguajë kompanisë “Dardafon” dënimin kontraktues prej 5,000 € për secilin rast të vonesës së mëtutjeshme që llogaritet në ditë që nga data e marrjes së këtij vendimi e deri në përmbushjen nga i Padituri të Urdhrave 1. a) dhe 1. b) të lartë shënuara, me kushtin dhe deri në atë shkallë sa shuma totale e këtyre ndëshkimeve e tejkalon shumën prej 17,315,000€ në bazë të Urdhrit 4, më lart; 6) Refuzohen të gjitha kërkesat tjera për kompensim; 7) Obligohet parashtruesi i kërkesës t'ia paguajë kompanisë “Dardafon” shumën prej 75% të shpenzimeve që i ka pësuar në këtë procedurë arbitrazhi, me përjashtim të shpenzimeve që i ka bërë stafi i brendshëm i kompanisë “Dardafon”, d.m.th. shumën prej 972,121.22 € dhe 534,000.00 USD.

2) Procedurat lidhur me njohjen e Vendimit të Tribunalit të Arbitrazhit

30. Më 7 mars 2017, kompania “Dardafon” parashtrroi në Gjykatën Themelore në Prishtinë - Departamenti për çështje Ekonomike (në tekstin në vijim: Gjykata Themelore) propozim për njohjen dhe ekzekutimin e Vendimit Final [nr. 20990/MHM] të 9 dhjetor 2016, të Tribunalit të Arbitrazhit.
31. Më 24 maj 2017, ndërmjet parashtruesit të kërkesës dhe kompanisë “Dardafon” u arrit një Marrëveshje për Ekzekutimin e Vendimit Final [nr. 20990/MHM] të 9 dhjetor 2016, të Tribunalit të Arbitrazhit.
32. Më 2 qershor 2017, kompania “Dardafon” e tërhoqi propozimin për njohjen dhe ekzekutimin e Vendimit Final të Tribunalit të Arbitrazhit, bazuar në marrëveshjen e arritur. Rrjedhimisht, më 19 qershor 2017, Gjykata Themelore përmes Aktvendimit [IV.C.118/17] konstatoi tërheqjen e propozimit për njohjen dhe ekzekutimin përfundimtar të Vendimit të Tribunalit të Arbitrazhit.
33. Më 27 prill 2018, kompania “Dardafon” përmes shkresës [01–1562/18] njoftoi parashtruesin e kërkesës për shkëputjen e Marrëveshjes për Ekzekutimin e Vendimit Final të Tribunalit të Arbitrazhit, bazuar në moszbatimin adekuat të kësaj Marrëveshjeje që përcaktohej në nenin 8.3 të saj. Gjithashtu, kompania “Dardafon” thekson se bazuar në nenin 8.3 të kësaj Marrëveshjeje, në rast të shkëputjes së Marrëveshjes nga kompania “Dardafon”, do të hyjnë në fuqi dispozitat e Vendimit Final [nr. 20990/MHM] të 9 dhjetor 2016, të Tribunalit të Arbitrazhit.
34. Më 16 korrik 2018, kompania “Dardafon” parashtrroi Propozimin për njohjen dhe ekzekutim të Vendimit Final [20990/MHM] e 9 dhjetorit 2016, të Tribunalit të Arbitrazhit, në Gjykatën Themelore.
35. Më 11 shkurt 2019, Gjykata Themelore përmes Aktvendimit [IV.C.nr. 388/18] vendosi që të: (i) njihet dhe shpallet i ekzekutueshëm vendimi i Tribunalit të

Arbitrazhit, pranë Odës Ekonomike Ndërkombëtare (ICC), Rasti OEN-it, me nr.20990/MHM, Vendi i Arbitrazhit: Londër, Angli, Vendimi përfundimtar i datës 9 dhjetor 2016, në çështjen juridike në DARDAFON.NET L.L.C, [...], si paditës dhe Telekom i Kosovës sh.a (ish PTK sh.a) [...] si i paditur, në tërësi, si në Dispozitivin e Vendimit të lartcekur; (ii) Obligohet parashtruesi i kërkesës që kompanisë “Dardafon” t’ia paguaj shpenzimet e procedurës për njohjen dhe ekzekutimin e vendimit të Tribunalit të Arbitrazhit në shumën prej 2.150.00 €.

36. Më 19 shkurt 2019, parashtruesi i kërkesës paraqiti ankesë në Gjykatën e Apelit kundër Aktvendimit të lartcekur të Gjykatës Themelore, për shkak të (i) zbatimit të gabuar të ligjit material, me propozim që aktvendimi i ankimuar të anulohet dhe çështja t’i kthehet gjykatës së shkallës së parë në rivendosje.
37. Më 1 prill 2019, Gjykata e Apelit përmes Aktvendimit [Ae. nr. 88/2019] e hodhi poshtë si të palejuar ankesën e parashtruesit të kërkesës, e parashtruar kundër Aktvendimit [IV.C.nr. 388/18] të 11 shkurtit 2019, të Gjykatës Themelore. Rrjedhimisht, ky Aktvendim u bë i plotfuqishëm dhe i ekzekutueshëm.

3) Procedura e zhvilluar lidhur me përmbarimin e Vendimit të Tribunalit të Arbitrazhit, të cilën procedurë parashtruesi e konteston para Gjykatës

38. Më 8 korrik 2019, kompania “Dardafon” parashtrroi Propozimin për Përmbarim të Vendimit final [nr. 20990/MHM] të 9 dhjetor 2016, të Tribunalit të Arbitrazhit të Dhomës së Tregtisë dhe Industrisë në Paris.
39. Më 15 korrik 2019, Përmbaruesi privat lëshoi Urdhrin Përmbarimor [P.nr. 491/19] me të cilin lejoi Përmbarimin e propozuar nga kompania “Dardafon”, në bazë të dokumentit përmbarues, përkatësisht Vendimit përfundimtar të Arbitrazhit [nr. 20990/MHM] të 9 dhjetorit 2016, në vlerën prej “25,000,000.00 EUR (për konfirmim nga ekspertiza financiare pas llogaritjes së kamatës)”.
40. Më 18 korrik 2019, parashtruesi i kërkesës parashtrroi Prapësim kundër Urdhrit Përmbarimor [P.nr. 491/19] me propozimin që: (i) të pranohet në tërësi si i bazuar Prapësimi i parashtruesit të kërkesës; (ii) të anulohet Urdhri përmbarimor [P.nr. 491/19] i 15 korrikut 2019, i Përmbaruesit privat; dhe (iii) të refuzohet si i pa bazuar Propozimi për përmbarim i kompanisë “Dardafon”. Në prapësimin e tij, parashtruesi i kërkesës kishte pretenduar se (i) dokumenti në bazë të cilit është lëshuar Urdhri Përmbarimor, nuk ka titull ekzekutiv dhe nuk ka tipare të përmbarueshmërisë, sipas nenit 71.1.1 Ligji Nr. 04/L-139 për Procedurën Përmbarimore (në tekstin e mëtejme: LPP-së); (ii) përmes dokumentit publik ose dokumentit të certifikuar në pajtim me ligjin palët janë pajtuar të mos kërkohet përmbarimi në bazë dokumentit përmbarues, sipas nenit 71.1.1.3 të LPP-së; dhe (iii). kërkoi nga Gjykata Themelore të mbahet seanca publike bazuar në nenin 73 të LPP-së.
41. Më 24 korrik 2019, kompania “Dardafon” parashtrroi përgjigje në prapësimin e debitorit duke theksuar se pretendimet e debitorit të parashtruara në prapësim janë të pabazuara në ligj dhe se urdhri përmbarimor kundërshtohet në baza

- ligjore të pajustificuara dhe me qëllim të prolongimit të procedurave të përmbarimore.
42. Më 22 qershor 2020, u mbajt seanca për shqyrtimin e validitetit të prapësimit të debitorit, në kuadër të Gjykatës Themelore me ç'rast kjo e fundit kishte nxjerrë Konkluzion me të cilin detyroi kompaninë "Dardafon" që në afat prej (tre) 3 ditësh të parashtrij në Gjykatën Themelore parashtrësë për precizimin e propozimit për përmbarim dhe atë lidhur me shumën e përgjithshme të borxhit kryesor.
 43. Më 25 qershor 2020, kompania "Dardafon" parashtrij plotësimin e propozimit (plotësimi i propozimit ishte regjistruar në Gjykatën Themelore më 29 qershor 2020) ku precizohej saktësisht shuma e borxhit të përgjithshëm, duke kërkuar që të detyrohet parashtruesi i kërkesës që në emër të borxhit të paguaj shumën e përgjithshme prej 24,684,003.15 €, me kamatë 8% në vit e cila do të llogaritej nga 8 korriku 2019 e deri në pagesën definitive. Kompania "Dardafon" gjithashtu dorëzoi një Raport të Auditorit Ligjor, lidhur me kalkulimin e shumës së lartcekur dhe prova lidhur me pagesat e kryera ndaj parashtruesit të kërkesës. Në raportin e lartcekur të auditorit përcaktohej që *"Shuma e përgjithshme e detyrimit të mbetur është objekt i verifikimit dhe konstatimit përmes ekspertizës së caktuar nga përmbaruesi privat gjatë llogaritjes së kamatave të urdhëruara nga Vendimi Përfundimtar i Arbitrazhit"*.
 44. Më 6 korrik 2020, Gjykata Themelore përmes Aktvendimit [PPP.nr.1486/19]: (i) aprovoi si pjesërisht të bazuar prapësimin e parashtruesit të kërkesës, lidhur me shumën 315,996.85€, ashtu që shfuqizoi Urdhrin për Caktimin e Përmbarimit [P.nr.491/2019] të 15 korrikut 2019, në lidhje me këtë shumë të lëshuar nga Përmbaruesi privat; dhe (ii) refuzoi si të pabazuar prapësimin e parashtruesit të kërkesës lidhur me shumën 24,684,003.15 €, dhe për këtë pjesë vendosi që Urdhri për Caktimin e Përmbarimit [P.nr.491/2019] i 15 korrikut 2019, i lëshuar nga Përmbaruesi privat, mbetet në fuqi.
 45. Më 7 korrik 2020, parashtruesi i kërkesës kishte dorëzuar Deklarimin në Plotësimin e Propozimit për Përmbarim të kompanisë "Dardafon", të cekur më lart, duke kërkuar, mes tjerash, që të pranohet si i bazuar Prapësimi i parashtruesit të kërkesës ndërsa propozimi për përmbarim të konsiderohet i tërhequr. Parashtruesi i kërkesës, theksoi se e kundërshton Parashtrësën e Kreditorit [kompanisë "Dardafon"], si nga aspekti formal dhe ai material. Nga aspekti formal, parashtruesi i kërkesës konsideroi se parashtrësja e dorëzuar më 29 qershor 2020 nga ana e kreditorit është parashtruar me vonesë prej 4 ditësh, andaj kërkoi që propozimi për përmbarim, të konsiderohet i tërhequr. Sa i përket kundërshtimit në aspektin material, parashtruesi i kërkesës konsideroi se Konkluzioni i Gjykatës Themelore i 22 qershorit 2020, nuk gjen bazueshmëri në dispozitat e LPP dhe paraqet tejkalim të autorizimeve duke ia dhënë mundësinë Kreditorit që ta devijon vlerën e përmbarimit për të cilën veç e kishte marrë Urdhrin përmbarimor. Parashtruesi i kërkesës lidhur me vlerën e re 24,684,003.15 €, të njëjtën e kontestoi me arsyetimin që (i) nuk figuron në Vendimin final të Tribunalit të Arbitrazhit të OEN 20990/MHM të 9 dhjetorit 2016; (ii) Nuk figuron në Propozimin për Përmbarim të Kreditorit të 15 korrikut 2019; (iii) për këtë vlerë nuk është lëshuar urdhri përmbarimor P.nr. 491/19 i 15 korrikut 2019; dhe (iv) për këtë vlerë nuk është ushtruar prapësimi i debitorit.

46. Më 9 korrik 2020, kompania "Dardafon" përmes shkresës kërkon nga parashtruesi i kërkesës që ta përmbushë borxhin në mënyrë vullnetare deri më 10 korrik 2020.
47. Më 9 dhe 10 korrik 2020, parashtruesi i kërkesës, përmes parashtresave kërkon nga organi përmbarimor shtyrjen e përmbarimit deri në vendosjen e çështjes nga Gjykata e Apelit, kërkesë kjo e cila u refuzua nga kompania "Dardafon", të cilët kërkuan nga organi përmbarues të veprojnë në përputhje me Aktvendimin [PPP.nr. 1486/19] të Gjykatës Themelore, pasi që nuk janë plotësuar kushtet ligjore për një kërkesë të tillë dhe se debitori nuk ka deponuar asnjë provë ose garanci.
48. Më 10 korrik 2020, parashtruesi i kërkesës paraqiti ankesë në Gjykatën e Apelit, kundër Aktvendimit [PPP.nr. 1486/19] të 6 korrikut 2020, të Gjykatës Themelore në pjesën refuzuese të Përmbarimit, respektivisht kundër pikës (ii) të tij, për shkak të shkeljes së dispozitave të procedurës përmbarimore dhe zbatimit të gabuar të së drejtës materiale, me propozimin që ankesa e debitorit të aprovohet si e themeltë dhe të anulohet Aktvendimi i lartcekur, i Gjykatës Themelore. Parashtruesi i kërkesës pretendoi para Gjykatës së Apelit se Gjykata Themelore, mes tjerash, nuk kishte marrë për bazë parashtresën e parashtruesit të kërkesës pasi, sipas tij, Aktvendimi [PPP.nr.1486/19] i Gjykatës Themelore ishte i gatshëm një ditë përpara, pra më 6 korrik 2020, pa shqyrtuar qëndrimin e parashtruesit të kërkesës rreth Precizimit të Propozimit për Përmbarim të kompanisë "Dardafon" dhe dokumentet tjera përcjellëse, dhe duke shkelur kështu dispozitat ligjore dhe duke mohuar të drejtën e parashtruesit të kërkesës për tu deklaruar me shkrim dhe përmes seancës dëgjimore rreth pretendimeve të kompanisë "Dardafon", konform nenit 182.2 (i) të Ligjit nr. 03/l-006 për Procedurën Kontestimore (në tekstin e mëtejshëm: LPK) aq më tepër kur bëhet fjalë për pretendime dhe dokumente të reja.
49. Parashtruesi i kërkesës po ashtu ngriti çështjen e pranueshmërisë së Precizimit të Propozimit për Përmbarim pasi konsideroi se parashtresa e dorëzuar më 29 qershor 2020 nga ana e kreditorit është parashtruar me vonesë prej 4 ditësh, andaj kërkoi që propozimi për përmbarim, të konsiderohet i tërhequr.
50. Në një datë të pasaktësuar, kompania "Dardafon" kishte parashtruar përgjigje në ankesë, duke kundërshtuar pretendimet ankimore të parashtruesit të kërkesës, me propozimin që Gjykata e Apelit këtë ankesë ta konsiderojë të palejueshme, ose të njëjtën ta refuzojë në tërësi si të pabazuar.
51. Më 14 korrik 2020, Përmbaruesi privat, përmes Konkluzionit [P.nr. 491/19] refuzoi si të pabazuar kërkesën e parashtruesit të kërkesës, për shtyrje të përmbarimit.
52. Më 15 korrik 2020, Përmbaruesi privat përmes Urdhrit [P.nr.491/19] urdhëroi Bankat Komerciale në Kosovë: PCB, RBKO, BKT, NLB, BPB, TEB, Banka Ekonomike, Is Bank, Ziraat Bank, që brenda afatit prej njëzet e katër (24) orëve pas pranimit të këtij urdhri, t'i japë përmbaruesit privat të dhënat se (i) a ka parashtruesi i kërkesës llogari në këto banka; dhe (ii) nëse i njëjti ka mjete në llogari bankare të bllokohen mjetet në emër të borxhit kryesor, kamatës ligjore,

shpenzimeve kontestimore dhe shpenzimeve përmbarimore në shumën totale prej 26,789,532.62 Euro.

53. Më 20 korrik 2020, personi i tretë – përkatësisht Aksionari i parashtruesit të kërkesës (Qeveria e Kosovës, Ministria e Ekonomisë dhe Ambientit, Njësia për Politika dhe Monitorim të Ndërmarrjeve Publike) ka dorëzuar kërkesën për pezullimin e veprimeve të ndërmarra nga ana e organit të përmbarimit si dhe shtyrjen e procedurës përmbarimore.
54. Më 20 korrik 2020, pas kërkesës së përmbaruesit drejtuar kompanisë “Dardafon” për t’u deklaruar lidhur me kërkesën e personit të tretë, përkatësisht Qeverisë së Kosovës, i njëjti e kundërshton këtë kërkesë për shtyrje të përmbarimit pasi që e njëjta nuk ka mbështetje ligjore, dhe se kërkon nga organi i përmbarimit që të njëjtën ta refuzojë si të pabazuar.
55. Më 21 korrik 2020, Përmbaruesi privat, përmes Konkluzionit [P.nr. 491/19] refuzoi si të pabazuar kërkesën e personit të tretë, Aksionarit Qeveria e Kosovës- Ministria e Ekonomisë dhe Ambientit, Njësia për Politika dhe Monitorim të Ndërmarrjeve Publike për shtyrjen e procedurës së përmbarimit.
56. Më 21 korrik 2020, Përmbaruesi privat, përmes Urdhrit për Transfer [P.nr. 491/19] detyroi Raiffeisen Bank, që nga parashtruesi i kërkesës, brenda afatit prej (60) minutave pas pranimit të këtij urdhri, të bëjë ekzekutimin e borxhit kryesor, kamatës ligjore, shpenzimet e procedurës përmbarimore, shpenzimet e procedurës kontestimore si dhe zbatimin e efikasitetit të Zyrës Përmbarimore, në vlerat si me poshtë: Gjithsej: 26,789,532.62 Euro.
57. Më 29 korrik 2020, parashtruesi i kërkesës dhe kompania “Dardafon”, në praninë e aksionarit të parashtruesit të kërkesës në cilësinë e garantuesit, arrijnë një marrëveshje për lirimin e përkohshëm të llogarive rrjedhëse bankare.
58. Në po të njëjtën datë, Përmbaruesi privat përmes urdhrit [P.nr.491/19] detyroi bankat komerciale në Kosovë që të deblokojnë llogarinë bankare të parashtruesit të kërkesës, si rezultat i krijimit të rrethanave të reja, përkatësisht arritjes së marrëveshjes ndërmjet parashtruesit të kërkesës dhe kompanisë “Dardafon”.
59. Më 8 tetor 2020, Gjykata e Apelit përmes Aktvendimit [Ac. nr. 3610/20] refuzoi si të pathemeltë ankesën e parashtruesit të kërkesës, ndërsa vërtetoi Aktvendimin [PPP.nr. 1486/19] e 6 korrikut 2020, të Gjykatës Themelore. Gjykata e Apelit, konsideroi se Gjykata e shkallës së parë ka marrë vendim të drejtë në bazë të provave që gjenden në shkresat e lendes. Gjykata e Apelit u bazua në nenin 21 të LPP-së e 22 të LPP-së, të cilat përcaktojnë dokumentet përmbaruese dhe bazuar në këtë Gjykata e Apelit konsideroi se përmbarimi është lejuar në bazë të Vendimit përfundimtar të Arbitrazhit, OEN nr. 20990/MHM të 9 dhjetorit 2016, i njohur me Aktvendimin e Gjykatës Themelore IV.C.nr 388/18 të 11 shkurtit 2018, i cili dokument i plotëson kushtet sipas dispozitave të LPP-së. Lidhur me pretendimin e parashtruesit të kërkesës se vendimi final i arbitrazhit nuk posedon klauzolën e përmbarimit, Gjykata e Apelit theksoi se sipas LPP-së, si dokumente përmbarimore parashihen edhe

vendimet e Gjykatave të huaja të arbitrazhit dhe ujdite brenda këtyre gjykatave, të cilat janë pranuar për përmbarrim në territorin e Kosovës.

60. Lidhur me pretendimin për Marrëveshjen e ekzekutimit të vendimit përfundimtar të Arbitrazhit, e nënshkruar mes kompanisë “Dardafon” dhe parashtruesit të kërkesës me 14 maj 2017, e cila ka statusin e dokumentit përmbarrimor sepse paraqet Akt Noterial, i cili nuk mund të shkëputet nga kreditori, Gjykata e Apelit sqaroi se me këtë akt noterial, është bërë vërtetimi i Marrëveshjes se ekzekutimit të vendimit përfundimtar të Arbitrazhit dhe marrë parasysh që parashtruesit i kërkesës nuk ishte në gjendje të paguajë dhe përmbushë detyrimet që rrjedhin nga vendimi i Arbitrazhit e që në bazë nenit 8.3 të Marrëveshjes parashtruesi i kërkesës është pajtuar që në rast dështimi të përmbushjes së obligimeve nga pika 1.6 e Marrëveshjes, kompania “Dardafon”, mund të shkëpus këtë marrëveshje dhe automatikisht hyjnë në fuqi dispozitat e vendimit final të Arbitrazhit.
61. Kurse sa i përket pretendimit të parashtruesit të kërkesës se me precizimin e kërkuar nga ana e kreditorit, është krijuar vlerë e re e përmbarrimit, e që vlerën e tillë nuk e përmban as vendimi i Arbitrazhit 20990/MHM, Gjykata theksoi se në këtë vendim, përkatësisht në pikën 3, është caktuar vlera prej 8,785.000 euro, plus kamata prej 8% që nga data 14 prill 2015, më pas në pikën 4, është caktuar vlera prej 17, 315.000 euro, plus kamata prej 8 % që nga 14 prilli 2015. Gjithashtu në pikën 5 është përcaktuar dënimi kontraktues prej 5000 Euro, për secilin rast të vonesës nga pika 1, a) dhe b), ndërsa në pikën 7, vlera prej 972,121. 22 euro si dhe vlera prej 534,000.00 USD. Lidhur me këto vlera, Gjykata e Apelit theksoi se precizimi i borxhit është bërë në përputhje me vendimin e Arbitrazhit, si dhe pagesave të bëra të parashtruesit të kërkesës. Rrjedhimisht Gjykata e Apelit theksoi se *“sa i përket pretendimeve të parashtruesit të kërkesës për shumën e borxhit, përmbarruesi privat duhet që gjatë zhvillimit të procedurës përmbarrimore, të bëjë llogaritjen e kamatave si dhe dënimin kontraktues të përcaktuara në dokumentin përmbarrues, deri në përmbushjen në tërësi të detyrimit duke u bazuar në dispozitën e nenit 43, paragrafi 3 të LPP-së”*[...]. Aktgjykimi i Gjykatës së Apelit nuk përmbante arsyetim specifik lidhur me pretendimin e parashtruesit të kërkesës se Gjykata Themelore kishte mohuar të drejtën e parashtruesit të kërkesës për tu deklaruar rreth pretendimeve të kompanisë “Dardafon”, lidhur me Precizimin e borxhit..
62. Më 3 nëntor 2020, parashtruesi i kërkesës i ishte drejtuar Zyrës së Kryeprokurorit të Shtetit me propozim për inicimin e kërkesës për mbrojtje të ligjshmërisë në Gjykatë Supreme kundër Aktvendimit të Gjykatës Themelore [PPP.nr.1486/19] dhe Aktvendimit të Gjykatës së Apelit [Ac. nr. 3610/20]. Parashtruesi i kërkesës në kërkesën e tij theksoi se lidhur me parashtruesin e dorëzuar nga kreditori, dhe vendimin e nxjerrë më 6 korrik 2020, nga Gjykata Themelore përmes Aktvendimit PPP.nr.1486/19, atij iu është mohuar e drejta që të deklarohet rreth kësaj parashtruese dhe vlerës së re të përmbarrimit që dallonte nga kërkesa fillestare e tij. Lidhur me këtë të fundit, parashtruesi theksoi se vlera e re e kërkesës, nuk ishte objekt i propozimit për përmbarrim dhe lidhur me këtë nuk është lëshuar urdhër përmbarrimor nga përmbarruesi privat. Parashtruesi i kërkesës, po ashtu konsideroi se ekspertiza e 22 qershorit 2020 e përgatitur nga auditori si dhe numri i konsiderueshëm i fatura dhe debit notave, nuk ishin dorëzuar më herët dhe në këto prova, parashtruesit të kërkesës nuk i

ishite mundësuar që të deklarohet. Parashtruesi i kërkesës konsideron se Gjykata Themelore do duhej të caktonte shqyrtim të ri, përmes të cili parashtruesi i kërkesës do kishte mundësinë e deklarimit lidhur vlerën e propozimit. Andaj parashtruesi i kërkesës konsideroi se dy gjykatat e instancave më të ulta kanë shkelur të drejtat e tij ligjore dhe kushtetuese, sepse nuk i kanë dhënë parashtruesit mundësinë e shqyrtimit të çështjes, pasi ende pa pranuar qëndrimin e parashtruesit të kërkesës, lidhur me precizimin e urdhërit për përmbarrim, ishte nxjerrë vendimi i Gjykatës Themelore.

63. Më 10 nëntor 2020, Zyra e Kryeprokurorit të Shtetit kishte paraqitur kërkesën për mbrojtje të ligjshmërisë [KMLC.nr.152/2020] në Gjykatë Supreme kundër Aktvendimit të Gjykatës Themelore [PPP.nr.1486/19] dhe Aktvendimit të Gjykatës së Apelit [Ac. nr. 3610/20]. Zyra e Kryeprokurorit të Shtetit, u bazua në nenin 247, paragrafi 1 pika a) të LPK-së, duke theksuar se parashtruesi i kërkesës në kërkesën për mbrojtje të ligjshmërisë, nuk ka pasur mundësinë që me shkrim ose në seancë dëgjimore të deklarohet rreth propozimit të precizuar për përmbarrim, dhe duke u bazuar në nenin 5 pika 5.1 të LPK-së, gjykata është dashur të mundësojë që parashtruesi i kërkesës të deklarohet mbi pretendimet e paraqitura në parashtrësën e kompanisë “Dardafon”.

64. Më 18 dhjetor 2020, në zyrën e Përmbarruesit Privat I.M. ishte mbajtur seanca dëgjimore e thirrur nga parashtruesi i kërkesës dhe kompania “Dardafon”, lidhur me borxhin në shumë 17.281.141, 98 euro, me ç’rast ashtu si reflektohet në Procesverbalin e kësaj seance dëgjimore, nënshkruar nga përfaqësuesit e kompanisë “Dardafon” dhe parashtruesit e kërkesës, ishte nxjerrë Konkluzioni në vijim dhe:

- 1. Aprovohet marrëveshja e arritur ndërmjet palëve për pagesën e borxhit dhe shpenzimeve të specifikuara si më lartë dhe kjo marrëveshje do të hyjë në fuqi pas nënshkrimit të saj.*
- 2. Obligohet debitori t'i paguaj këstet mujore të borxhit në shume prej 749.973,60€ sipas planit të amortizimit të pagesave të specifikuara si më lartë (nga data 15 janar 2021).*
- 3. Obligohet debitori t'i paguaj këstet mujore të shpenzimeve në shumën prej 10,619.62€ për çdo muaj sipas pagesave të specifikua si më lartë (nga data 15 janar 2021).*
- 4. Në rast të dështimit të marrëveshjes nga debitori në përmbushjen e detyrimeve të kësteve të borxhit dhe shpenzimeve sipas dinamikës së pagesave do të veprohet komform kërkesës së kreditorit për përmbushjen e tërësishme të borxhit, kamatëvonesës dhe shpenzimeve.*

Nga një kopje e kësaj marrëveshje ju dorëzohet të dy palëve”

65. Më 20 janar 2021 Gjykata Supreme mbajti shqyrtimin në të cilin ishin prezent parashtruesi i kërkesës dhe kompania “Dardafon”. Në këtë seancë kreditori [kompania “Dardafon”], konsideroi se sa i përket pretendimit se debitorit [parashtruesi të kërkesës], nuk iu është dhënë mundësia e deklarimit, nuk qëndron. Sipas kreditorit, ai nuk ka bërë llogaritjen e kamatave në kërkesën e tij për përmbarrim. Kreditori deklaroi se me 25 qershor 2020 i ka kalkuluar edhe

kamatën bashkë me vërtetimin e një revizori. Kreditori rrjedhimisht konsideroi se parashtruesi i kërkesës nuk ka kundërshtuar parashtresën përkatëse. Kreditori në seancë gjithashtu kishte konsideruar se debitori dhe prokurori asnjëherë nuk kishin konsideruar se kamatat janë llogaritur gabim dhe për këtë konsideron se nuk ka pasur nevojë për seancë të veçantë. Parashtruesi i kërkesës, në anën tjetër u deklarua në këtë seancë, me ç'rast i përsëriti pretendimet e tij si në kërkesën për mbrojtje të ligjshmërisë, duke theksuar se nuk iu është dhënë mundësia e deklarimit lidhur me parashtresën e kreditorit, pasi ajo kishte pranuar parashtresat më 6 korrik 2020 ndërsa përgjigjen e lidhur me ato parashtresa e kishte dorëzuar më 7 korrik 2020, megjithatë, Gjykata Themelore vendimin e saj lidhur me rastin e kishte nxjerr më 6 korrik 2020, pa pritur përgjigjen e parashtruesit të kërkesës, dhe për më tepër pa mbajtur seancë dëgjimore. Andaj, Parashtruesi i kërkesës theksoi se gjykatat e rregullta kanë shkelur parimin e kontradiktoritetit dhe barazisë së armëve.

66. Më 20 janar 2021, Gjykata Supreme përmes Aktvendimit CML.nr.12/20, refuzoi si të pabazuar kërkesën për mbrojtje të ligjshmërisë të Prokurorit të Shtetit. Gjykata Supreme theksoi se sa i përket çështjes së ngritur nga Prokurori i Shtetit, parashtruesit të kërkesës nuk iu është dhënë mundësia për sqarim lidhur me pretendimet e paraqitura më 29 qershor 2020, dhe në ekspertizën e bashkangjitur të F.P. Gjykata Supreme fillimisht u referua në nenin 247 paragrafi 1, të LPK-së përmes të cilës përcaktohet kushtet për ngritjen e kërkesës për mbrojtje të ligjshmërisë, dhe pretendimin për mbajtjen e seancës e konsideroi si të pathemeltë. Më tej Gjykata Supreme arsyetoi se në procedurën përmbarimore kur vendoset për prapësimin si mjet i goditjes, gjykata ka në diskrecion të vlerësojë nevojën e mbajtjes së seancës dëgjimore. Gjykata Supreme theksoi se neni 247 paragrafi 1 i LPK-së i referohet çështjes kur gjykata e shkallës së parë e ka nxjerrë aktgjykimin pa seancë kryesore.
67. Gjykata Supreme duke theksuar se pretendimin e parashtruesit të kërkesës e vlerëson në frymën e dispozitës së nenit 247 paragrafi 1 të LPK-së dhe duke marrë për bazë specifikat e procedurës së përmbarimit theksoi se gjykatat e shkallëve më të ulta nuk kanë cenuar të drejtat e parashtruesit të kërkesës. Në rastin konkret Gjykata Supreme, theksoi se nxjerrja e aktgjykimit pa seancë të shqyrtimit kryesor si shkelje i referohet rasteve kur është e nevojshme marrja e provave për konstatimin e fakteve thelbësore dhe në këtë mënyrë është mohuar një mundësi e tillë për palët, ndërsa në procedurën e përmbarimit shkaqet e prapësimin kryesisht vlerësohen pa mbajtjen e seancës dëgjimore. Megjithatë në këtë rast, Gjykata Supreme konsideroi se Gjykata Themelore në prapësim pas mbajtjes së një seancë dëgjimore ka konsumuar çdo shkelje të mundshme lidhur me pretendimet e mbajtjes së seancës. Tutje, Gjykata Supreme theksoi se mbajtja e seancës është një mundësi ligjore që e konsideron gjykata në rastet kur pranon në shqyrtim dhe vendosje prapësimin e palës nëse natyra e kundërshtimeve është e tillë që nënkupton qartësimin e disa pretendimeve që ndodh pas dëgjimit të palëve. Andaj Gjykata Supreme, konsideroi se nuk nënkupton që gjykata në procedurën e përmbarimit do caktoj disa seanca dëgjimore dhe në këtë mënyrë të marrë në vlerësim edhe çështje që janë konsumuar në procedurën e nxjerrjes së dokumentit përmbarimor.

68. Gjykata Supreme konsideroi se natyra e pretendimeve të parashtruara nga prokurori i shtetit janë të tilla që do të mund të parashtroheshin nga debitori [parashtruesi i kërkesës], në procedurën e evitimit të parregullive nga ana e përmbaruesit, dhe sipas Gjykatës Supreme, gjykata e shkallës së parë ka vlerësuar me të drejtë pretendimet që i janë referuar lejueshmërisë së përmbarimit, duke përfshirë përshtatshmërinë e dokumentit përmbarimit dhe të gjitha pretendimeve tjera siç përcaktohet me LPP.
69. Më tej, Gjykata Supreme arsyetoi se pretendim i Prokurorit të Shtetit, për dhënien e mundësisë të deklarimit lidhur me parashtruesin e kreditorit dhe ekspertizën e F.P, janë të pathemelta dhe pa ndikim në vendosje ndryshe sepse *“as me parashtruesin dhe as me ekspertizën e pretenduar nuk është ndryshuar përmbajtja e kredisë/kërkesës së caktuar në dokumentin përmbarimor, i cili paraprakisht ka kaluar procedurën e njohjes. Pra, nëse debitori ka vlerësuar se me ekspertizën e referuar është bërë ndonjë parregullsi në procedurën e zbatimit të përmbarimit, ka pasur mundësi të kërkojë në procedurë të veçantë nga gjykata evitimin e parregullive, përndryshe edhe në rastin e dëgjimit të thirrur nga Gjykata Supreme me 20.01.2021, nuk është paraqitur ndonjë pretendim substancial me shpjegime se si ka ndikuar parashtruesi dhe ekspertiza në ndryshimin e kredisë së caktuar me dokumentin përmbarues.*

Marrja e një ekspertize në procedurën e përmbarimit është e zakonshme sidomos kur është e nevojshme llogaritja e ndonjë kërkesë të gjykuar në mënyrë periodike, apo edhe kamatave e kërkesave tjera të njëpasnjëshme, por standardi në praktikë nënkupton se një ekspertizë e tillë nuk mund të merret në fazën para se të lejohet përmbarimi, por mund të merret pasi të përfundohet faza e lejimit të përmbarimit. Fakti se Kreditori ka paraqitur një ekspertizë, nuk ka ndikuar në ligjshmërinë e procedurës sepse organi përmbarimor pasi që urdhri përmbarimor është bërë i formës së prerë, ka bërë marrjen e provës për përlllogaritjen e kërkesave dhe në këtë mënyrë ndikimi i ekspertizës së paraqitur nga kreditori nuk ka asnjë ndikim.”

Pretendimet e parashtruesit të kërkesës

70. Parashtruesi i kërkesës pretendon se me Aktvendimin e Gjykatës Supreme atij i janë shkelur të drejtat dhe liritë e garantuara me nenet 22 [Zbatimi i drejtpërdrejtë i Marrëveshjeve dhe Instrumenteve Ndërkombëtare] dhe 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] të Kushtetutës në lidhje me nenin 6 (E drejta për një proces të rregullt) të KEDNJ-së.
71. Parashtruesi i kërkesës ri-thekson se me 22 qershor 2020, në shqyrtimin e mbajtur lidhur me validitetin e Prapësimit të parashtruesit të kërkesës, Gjykata Themelore kishte nxjerrë *'Konkluzionin'* me të cilin e kishte detyruar kompaninë “Dardafon” që brenda afatit prej 3 (tre) ditësh ta dorëzojë parashtruesin për precizimin e propozimit për përmbarim.
72. Sipas parashtruesit të kërkesës, këtë parashtruesi kompania “Dardafon” e kishte dorëzuar më 29 qershor 2020, dhe të cilën parashtruesi i kërkesës e kishte pranuar më 6 korrik 2020. Sipas parashtruesit, më 7 korrik 2020, i njëjti

parashtroi "Deklarimin rreth Parashtrësës së Kreditorit (kompanisë "Dardafon")".

73. Rrjedhimisht, sipas pretendimit ende pa u deklaruar parashtruesi i kërkesës, apo sipas tij, në të njëjtën kohë kur parashtruesi i kërkesës kishte pranuar Precizimin e Propozimit për Përmbarrim të kompanisë "Dardafon" me 6 Korrik 2020, Gjykata Themelore veç e kishte përgatitur dhe nxjerrë Aktvendimin [PPP.nr. 1486/19], duke ia mohuar të drejtën ligjore që të deklarohet rreth Parashtrësës së kompanisë "Dardafon" për Precizimin e Propozimit për Përmbarrim dhe vlerës së re të përmbarrimit e cila dallonte nga vlera fillestare, që do të thotë se bëhej fjalë për Kërkesë të re.
74. Sipas parashtruesit të kërkesës, vlera e re e propozimit të kompanisë "Dardafon" sipas Parashtrësës së 6 korrikut 2020, (i) nuk ishte as objekt i Propozimit fillestar të tij për Përmbarrim; (ii) lidhur me këtë vlerë nuk ishte lëshuar Urdhri përmbarrimor nga Përmbarruesi privat; dhe (iii) lidhur me këtë vlerë nuk ishte bërë Prapësimi i Debitorit dhe as nuk ishte caktuar shqyrtimi i 22 qershorit 2020.
75. Në vijim, parashtruesi i kërkesës thekson se përpos Propozimit të ri dhe vlerës së re të përmbarrimit, Parashtrësja e kompanisë "Dardafon" përmbante edhe një "Ekspertizë financiare" të 22 qershorit 2020, e përgatitur nga ana e Auditorit F.P si dhe një numër të konsiderueshëm të faturave dhe debit notave të cilat asnjëherë nuk ishin të dorëzuara në ndonjë fazë të mëhershme të procedurës dhe se parashtruesi i kërkesës asnjëherë nuk ishte njoftuar me to.
76. Lidhur me këtë pikë parashtruesi i kërkesës i referohet nenit 5 paragrafi 1, nenit 7 paragrafi 3 dhe nenin 357 paragrafi 2 të LPK-së, të cilat sipas tij zbatohen në procedurën përmbarrimore dhe nënvizon si në vijim *"Gjykata Themelore e Prishtinës ka vendosur që lidhur me prapësimin e debitorit të mbante shqyrtim gjyqësor, në momentin kur kreditori, ende pa përfunduar shqyrtimi gjyqësor, ka ndryshuar Propozimin, vlerën e Propozimit dhe në momentin kur ka parashtruar prova të reja të cilat nuk i kishte parashtruar deri atëherë dhe as që i kishte parë ndonjëherë Debitori, Gjykata ka qenë e obliguar ta cakton shqyrtimin e ri me qëllim që Debitorit ti jepet mundësia të deklarohet rreth këtyre çështjeve dhe rrethanave të ndryshuara."*
77. Rrjedhimisht, sipas parashtruesit të kërkesës, këto shkelje ligjore ishin edhe ndër pretendimet kryesore të tij në ankesën e dorëzuar pranë Gjykatës së Apelit me 10 korrik 2020, dhe Propozimin për Mbrojtjen e Ligjshmërisë dhe Seancën Dëgjimore pranë Kolegjit të Gjykatës Supreme të 20 janarit 2021. Sipas parashtruesit të kërkesës, as Gjykata e Apelit e as Gjykata Supreme nuk e kanë elaboruar këtë pretendim ankimor.
78. Sipas parashtruesit të kërkesës, gjykatat e rregullta krijuan precedent përmes të cilit vendimi i gjykatës ka marrë formën e prerë pa iu mundësuar palës në procedurë të deklarohet lidhur me pretendimet e palës tjetër. Për pasojë, parashtruesi pretendon se gjykatat e rregullta kanë shkelur dispozitat e procedurës dhe nenin 31 të Kushtetutës, në ndërlidhje me nenin 6 KEDNJ-së, përkatësisht *"elementet thelbësore të nocionit "gjykim i drejtë" [...] a) parimi i*

kontradiktoritetit; b) parimi i "barazisë së armëve"; dhe c) e drejta në vendim të arsyetuar".

79. Sipas parashtruesit të kërkesës, gjykatat e rregullta kanë përgjegjësinë që secilës palë (i) të iu jepet mundësia të jetë prezentë dhe dëgjohet; dhe (ii) t'iu ipet mundësia të prezantojë çështjen e tyre në kushte të tilla që mos të vihen në disavantazh ndaj palës tjetër. Lidhur me këtë pikë, parashtruesi i kërkesës referohet në rastet e Gjykatës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (në tekstin mëtejshëm: GJENDJ), (i) *Keçmar dhe të tjerët kundër Republikës së Çekisë*, Aktgjykim i 3 marsit 2000; (ii) *Condron dhe të tjerët kundër Mbretërisë së Bashkuar*, Aktgjykim i 2 majit 2000; dhe (iii) *Van Orshoven kundër Belgjikës*, Aktgjykim i 25 qershorit 1997.
80. Prandaj, parashtruesi i kërkesës kërkon nga Gjykata që të nxjerr Aktgjykim përmes të cilit: (i) Kërkesa deklarohet e pranueshme; (ii) të konstatohet se ka pasur shkelje të nenit 31 [E drejta për gjykim të drejtë dhe të paanshëm] të Kushtetutës, në lidhje me paragrafin 1 të nenit 6 (E drejta për një proces të rregullt) të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut; (iii) Ta shpallë si të pavlefshëm Aktvendimin e Gjykatës Supreme të Kosovës [CML.nr.12/20] të 20 janarit 2021 dhe të njëjtin ta kthejë në ri-shqyrtim; (iv) Të urdhërojë Gjykatën Supreme që ta njoftojë Gjykatën Kushtetuese për masat e ndërmarra në lidhje me zbatimin e këtij Aktgjykimi; dhe (v) Të deklarojë se ky Aktgjykim hyn në fuqi menjëherë.

Kërkesa për masën e përkohshme

81. Parashtruesi i kërkesës kërkon nga Gjykata edhe vendosjen e masës së përkohshme për shtyrjen e procesit të përmbarimit pasi që sipas tij zbatimi i përmbarimit do të shkaktonte (i) dëm të riparueshëm për parashtruesin e kërkesës; dhe (ii) do të cenonte interesat shtetërore dhe nacionale nisur nga natyra e veprimtarisë së Telekom-it i cili, në rast të zbatimit të përmbarimit do të falimentonte për shkak të vlerës jashtëzakonisht të madhe të detyrimit.
82. Parashtruesi thekson se për shkak të bllokimit të llogarive bankare, ku rrezikohet falimentimi, parashtruesi i kërkesës u detyrua që të nënshkruajë "*Marrëveshjen për ekzekutimin e borxhit në procedurën përmbarimore*" me kompaninë "Dardafon", dhe sipas parashtruesit e vetmja arsye e nënshkrimit të kësaj marrëveshje është de-blokimi i llogarive bankare për t'iu shmangur falimentimit.
83. Parashtruesi i kërkesës gjithashtu thekson që me vazhdimin e procedurës së përmbarimit, ekziston rreziku real që veprimtaria e Telekom-it të shuhet, duke prodhuar pasoja të papara negative në mirëvajtjen dhe funksionalizimin e të gjithë abonentëve të saj, e posaçërisht në funksionalizimin dhe veprimtarinë e organeve shtetërore dhe atyre të sigurisë në formën e pamundësimin të komunikimit në kryerjen e detyrimeve të tyre, si njëri prej segmenteve kryesore të veprimtarisë së tyre.
84. Rrjedhimisht, parashtruesi i kërkesës thekson që duke u nisur nga premisa e rrezikimit të interesit publik, rrezikimit të shkaktimit të dëmeve të

pariparueshme dhe faktit se aksionari i saj - Ministria e Ekonomisë dhe Ambientit ka treguar gatishmëri që të ofrojë ndihmën e saj për zgjidhjen e kësaj çështjeje, me qëllim të parandalimit të këtyre rreziqeve, parashtron edhe kërkesë për caktimin e masës së përkohshme konform nenit 27 të Ligjit për Gjykatën Kushtetuese. Ndërsa përmes shkresës së 27 korrik 2021, parashtruesi i kërkesës sqaroi se *“deri më tani Telekomit nuk ka pranuar asnjë ndihmë konkrete materiale nga [Ministria e Ekonomisë] ME lidhur me ekzekutimin e Vendimit të Tribunalit të Arbitrazhit pranë ICC nr. 20990/MHM të datës 09 Dhjetor 2016.”*

85. Përfundimisht lidhur me vendosjen e masës së përkohshme, parashtruesi i kërkesës kërkon nga Gjykata që të marrë Vendim për caktimin e masës së përkohshme, përmes të cilit: (i) miratohet masa e përkohshme në kohëzgjatje deri në marrjen e Vendimit meritore për rastin; (ii) Pezullohet menjëherë zbatimi i përmbarimit ndaj parashtruesit të kërkesës sipas Urdhrit Përmbarimor [P.nr. 491/19] të 15 korrikut 2019, të Përmbaruesit privat Ilir Mulhaxha, dhe Aktvendimit [PPP.nr. 1486/19] të 6 korrikut 2020, të Gjykatës Themelore; Aktvendimin e Gjykatës së Apelit të Kosovës Ac.nr.3610/20 të 8 tetorit 2020; e Aktvendimin e Gjykatës Supreme të Kosovës, CML.nr.12/20 të 20 janarit 2021 si dhe Marrëveshjes për ekzekutimin e borgjit në procedurën përmbarimore nr.01-156/09 të 17 nëntorit 2020 e lidhur mes kompanisë “Dardafon” dhe parashtruesit të kërkesës. (iii) Urdhërohet Përmbaruesi privat që ta njoftojë Gjykatën Kushtetuese për masat e ndërmarra lidhur me zbatimin e këtij Vendimi; (iv) Ky Vendim t’iu kumtohet palëve, parashtruesit të kërkesës dhe kompanisë “Dardafon”.

Komentet e kompanisë “Dardafon”

86. Kompania “Dardafon”, në përgjigjen e saj lidhur me kërkesën deklaron se kërkesa e parashtruesit është e papranueshme sepse:
- kërkesa e parashtruesit nuk përmban emër të personit që e ka nënshkruar, pra nuk është e qartë se kish e ka dorëzuar kërkesën në Gjykatë, andaj kërkesa nuk është parashtruar nga personi i autorizuar;
 - Parashtruesi i kërkesës nuk ka bashkangjitur asnjë provë lidhur me pretendimin e tij se Gjykata Supreme i’a ka cenuar të drejtat kushtetuese;
 - vendimi i Gjykatës Supreme është i arsyetuar dhe se Gjykata Kushtetuese nuk është instance *“revizioniste dhe nuk shqyrton, nëse një gjykatë ka vendosur drejtë apo jo një çështje”*. Parashtruesi i kërkesës i ka gëzuar të gjitha të drejtat pranë Gjykatës Supreme;
 - Gjykata Kushtetuese nuk ka kompetencë lëndore të shqyrtoj nëse Gjykata e Shkalles së Parë në Procedurën Përmbarimore duhet të organizoj seancë shtesë për të vendosur lidhur me kërkesën e një kreditori për të ulur kërkesën kreditore;
 - në rastin e parashtruesit nuk janë shterur mjetet juridike pasi parashtruesi ankohet lidhur me lartësinë e shumës së përmbarimit por për të kërkuar ndryshimin e pagesës që është bërë në mënyrë të gabuar parashtruesi i kërkesës është dashtë të bëjë padi për pasurim pabazë, gjë që parashtruesi i kërkesës nuk e ka bërë;
 - është e paqartë se çka dëshiron të arrijë parashtruesi i kërkesës përmes kësaj procedure pasi lidhur me borxhin është nënshkruar marrëveshje për

- ekzekutimin e aktvendimit të Gjykatës Themelore, me 18 dhjetor 2020, andaj, tregohet qartë për intencën e keqpërdorimit të mjeteve juridike;
- kërkesa është e pabazuar po ashtu pasi Aktvendimi i Gjykatës Supreme nuk i shkel ne asnjë mënyrë të drejtat themelore kushtetuese të tij pasi ai vetëm konsideron se Gjykata Supreme ka bërë shkelje ligjore dhe se Gjykata Themelore nuk ka pasur obligim të organizoj seancë dëgjimore;
 - parashtruesi i kërkesës me asnjë provë nuk e ka dëshmuar se llogaritja e shumës së përmbartimit është bërë në mënyrë të gabuar;
 - arsyet në të cilat thirret parashtruesi për nxjerrjen e masës së përkohshme nuk janë të ligjshme pasi vendimi për përmbartim është i bazuar në një vendim gjyqësor të formës së prerë.

Dispozitat relevante kushtetuese dhe ligjore

Kushtetuta e Republikës së Kosovës

Neni 31

[E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm]

1. Çdokujt i garantohet mbrojtje e barabartë e të drejtave në procedurë para gjykatave, organeve të tjera shtetërore dhe bartësve të kompetencave publike.

2. Çdokush gëzon të drejtën për shqyrtim publik të drejtë dhe të paanshëm lidhur me vendimet për të drejtat dhe obligimet ose për cilëndo akuzë penale që ngrihet kundër saj/tij brenda një afati të arsyeshëm, nga një gjykatë e pavarur dhe e paanshme, e themeluar me ligj.

[...]

Konventa Evropiane për të Drejtat e Njeriut

Neni 6

(E drejta për një proces të rregullt)

1. Çdo person ka të drejtë që çështja e tij të dëgjohet drejtësisht, publikisht dhe brenda një afati të arsyeshëm nga një gjykatë e pavarur dhe e paanshme, e krijuar me ligj, e cila do të vendosë si për mosmarrëveshjet në lidhje me të drejtat dhe detyrimet e tij të natyrës civile, ashtu edhe për bazueshmërinë e çdo akuze penale në ngarkim të tij. Vendimi duhet të jepet publikisht, por prania në sallën e gjykatës mund t'i ndalohet shtypit dhe publikut gjatë tërë procesit ose gjatë një pjese të tij, në interes të moralit, të rendit publik ose sigurisë kombëtare në një shoqëri demokratike, kur kjo kërkohet nga interesat e të miturve ose mbrojtja e jetës private të palëve në proces ose në shkallën që çmohet tepër e nevojshme nga gjykata, kur në rrethana të veçanta publiciteti do të dëmtonte interesat e drejtësisë.

[...]

**LIGJI NR. 04/L-139 PËR PROCEDURËN PËRMBARIMORE I
PLOTËSUAR DHE NDRYSHUAR ME LIGJIN Nr. 05/L-118 PËR**

NDRYSHIMIN DHE PLOTËSIMIN E LIGJIT Nr. 04/L-139 PËR PROCEDURËN PËRMBARIMORE

Neni 3

Organi përmbarues dhe vendimet

[...]

5. *Konkluzioni nxirret për zbatimin e disa veprimeve dhe për drejtimin e procedurës.*

6. *Kundër konkluzionit nga paragrafi 5. i nenit 3 të ligjit nuk është i lejuar mjeti juridik.*

Neni 17

Zbatimi i dispozitave të ligjeve tjera

Në procedurën përmbarimore përshtatshmërisht zbatohen dispozitat e Ligjit për Procedurën kontestimore, po qe se me këtë ligj ose me ndonjë ligj tjetër nuk parashihet diçka tjetër.

Neni 43

Aktvendimi për përmbarim dhe urdhri për përmbarim

[...]

3. *Në qoftë se me anë të aktvendimit për përmbarim apo urdhrin për përmbarim është caktuar pagimi i kamatave, atëherë llogaritjen e tyre, me shpenzime të kreditorit të përmbarimit, e bënë organi përmbarues, përpos kur realizimi i kamatave duhet të bëhet nga paratë e depozituara në llogarinë bankare llogaritjen e bën banka me shpenzimet e debitorit. Në rastet ku llogaritjen e bën banka, organi përmbarues obligohet që në urdhrin përmbarimor të shënojë shkallën e saktë të kamatës, udhëzimet e sakta për kohën e llogaritjes së kamatës, si dhe të gjitha detajet e tjera të nevojshme, në mënyrë që bankave t'iu mundësohet kalkulimi i kamatës në mënyrë të saktë. Në rast se në urdhrin përmbarimor ka informata të pamjaftueshme, të paqarta, apo të pakompletuara, lidhur me llogaritjen e kamatës, organi përmbarues obligohet që të plotësojë urdhrin përmbarimor, sipas kërkesës së bankave.”*

Neni 73

Vendosja sipas prapësimit

1. *Gjykata mund të vendosë lidhur me prapësimin jashtë seancës gjyqësore. Përrjashtimisht Gjykata mund të caktojë seancë publike nëse vlerëson se kjo është e domosdoshme për të kuptuar plotësisht validitetin e prapësimit. Gjykata do të njoftojë të gjitha palët për dëgjimin publik. Nëse Gjykata vendos të mbajë seancë dëgjimore publike, seanca dëgjimore do të mbahet brenda pesë (5) ditëve, kur kërkohet që përgjigjet ndaj prapësimit të pranohet nga Gjykata.*

1a. *Gjykata vendos për prapësimin në afat prej tridhjetë (30) ditëve nga dita e pranimit të prapësimit.*

2. Vendimi për prapësim nxirret nga një gjyqtar i vetëm.

3. Me vendim prapësimi mund të pranohet, refuzohet ose hidhet poshtë si i pa afatshëm, si jo komplet dhe i palejuar.

4. Në rast se e aprovon prapësimin, gjykata varësisht nga rrethanat e rastit e përfundon përmbarimin në tërësi ose pjesërisht dhe i anulon veprimet e kryera.

Neni 77

Ankesa kundër vendimit lidhur me prapësimin

1. Palët kanë të drejtë ankesë kundër vendimit mbi prapësimin.

2. Ankesa kundër vendimit mbi prapësimin parashtrohet përmes Gjykatës së shkallës së parë për Gjykatën e shkallës së dytë, në afat prej shtatë (7) ditëve nga dita e pranimit.

3. Një kopje e ankesës u dorëzohet palës kundërshtare dhe pjesëmarrësve tjerë të cilët mund të paraqesin përgjigje në ankesë në afat prej tre (3) ditëve.

4. Pas pranimit të përgjigjes në ankesë ose pas kalimit të afatit për përgjigje, lënda së bashku me të gjitha shkresat tjera i dërgohet Gjykatës së shkallës së dytë në afat prej tre (3) ditësh. Lidhur me ankesën, Gjykata e shkallës së dytë do të vendosë në afat prej pesëmbëdhjetë (15) ditëve.

5. Ankesa kundër vendimit nuk e ndalon procedurën përmbarimore përveç nëse janë dhënë garancitë për shumën e plotë të kredisë sipas nenit 78 të këtij ligji.

6. Në rast se debitori si palë ankuese është i suksesshëm në ankesën e tij dhe nëse pasuria e tij është përmbaruar në pajtim me vendimin përmbarimore, ai mund të kërkojë kundër përmbarim sipas dispozitave të këtij ligji për kundër përmbarimin.

Neni 79

Ankesat kundër parregullsive me rastin e kryerjes së përmbarimit

1. Pala ose pjesëmarrësi tjetër në procedurë mund të parashtrojë një ankesë në Gjykatë, lidhur me parregullsitë që janë kryer nga organi përmbarues gjatë kryerjes së procedurës së përmbarimit. Kjo ankesë i bëhet Gjykatës me një parashtresë me shkrim në afat prej shtatë (7) ditësh nga dita e ndodhjes së parregullsisë së pretenduar.

2. Sipas ankesës nga paragrafi 1. i këtij neni, nëse parashtruesi e ka propozuar këtë, Gjykata nxjerr vendimin brenda tre (3) ditësh nga dita e dorëzimit të parashtresës.

3. Palët ose pjesëmarrësit tjerë në procedurë kanë të drejtë ankesë kundër vendimit të përmendur në paragrafin 2. të këtij neni në pajtim me dispozitat e nenit 77 të këtij ligji.

LIGJI Nr. 03/L-006 PËR PROCEDURËN KONTESTIMORE

Neni 5

5.1 Gjykata do t'i jep mundësi secilës palë që të deklarojë rreth kërkesave dhe thënieve të palës kundërshtare.

5.2 Vetëm në rastet e përcaktuara me këtë ligj gjykata ka drejtë që të vendos mbi kërkesën për të cilën palës kundërshtare nuk i është dhënë mundësia që të deklarohet.

Shkaqet nga të cilat mund të goditet aktgjykimi

Neni 181

181.1 Aktgjykimi mund të goditet:

- a) për shkak të shkeljes së dispozitave të procedurës kontestimore;
- b) për shkak të konstatimit të gabuar apo jo të plotë të gjendjes faktike;
- c) për shkak të zbatimit të gabuar të së drejtës materiale.

181.2 Aktgjykimi në bazë të pohimit dhe aktgjykimi në bazë të heqjes dorë nga kërkesëpadia mund të goditen për shkak të shkeljes së dispozitave të procedurës kontestimore, apo nga shkakut se deklarata e pohimit, gjegjësisht e heqjes dorë nga kërkesëpadia, është dhënë në lajthitje apo nën ndikimin e dhunës apo mashtrimit.

Neni 182

182.1 Shkelja thelbësore e dispozitave të procedurës kontestimore ekziston në qoftë se gjykata gjatë procedurës nuk e ka zbatuar apo ka zbatuar në mënyrë jo të drejtë ndonjë dispozitë të këtij ligji, kurse kjo ka pasur apo ka mundë të ketë ndikim në nxjerrjen e aktgjykit të ligjshëm e të drejtë.

182.2 Shkelja thelbësore e dispozitave të procedurës kontestimore ekziston gjithmonë:

[...]

h) në qoftë se në kundërshtim me dispozitat e këtij ligji, gjykata ka nxjerr aktgjykim për shkak të pohimit, mosbindjes, mungesës, heqjes dorë nga kërkesëpadia, ose pa mbajtjen e shqyrtimit kryesor;

i) në qoftë se ndonjëherë nga palët me veprimin e paligjshëm, e sidomos me mosdhënien e mundësisë për shqyrtimin e çështjes në gjykatë;

[...]

n) në qoftë se aktgjykimi ka të meta për shkak të të cilave nuk mund të ekzaminohen, e sidomos në qoftë se dispozitivi i aktgjykit është i pakuptueshëm apo kontradiktor me vetvete ose me arsyet e aktgjykit,

apo nëse aktgjykimi nuk ka fare arsye apo në të nuk janë treguar fare arsye për faktet vendimtare, ose ato arsye janë të paqarta, ose kontradiktore, ose nëse për faktet vendimtare ekzistojnë kundërthënie midis asaj që në arsyet e aktgjykit thuhet për përmbajtje të dokumentit ose të procesverbalit për thëniet e dhëna në procedurë dhe të vet atyre dokumenteve ose të procesverbalit;

o) në qoftë se me aktgjykim është tejkualuar kërkesëpadia.

[...].

Vendimet e gjykatës së shkallës së dytë mbi ankesën

Neni 195

195.1 Gjykata e ankimit mundet, në seancën e kolegjit apo në bazë të shqyrtimit të çështjes të bërë drejtpërdrejt para saj :

- a) ta hedhë poshtë ankesën si të vonuar, jo të plotë apo të palejueshme;
- b) ta prishë aktgjykimin e goditur dhe ta hedhë poshtë padinë;
- c) ta prishë aktgjykimin e goditur dhe ta kthej çështjen në rigjykim në gjykatën e shkallës së parë;
- d) ta refuzoj ankesën si të pathemeltë dhe ta vërtetoj aktgjykimin e goditur;
- e) ta ndryshoj aktgjykimin e shkallës së parë.

195.2 Gjykata e shkallës së dytë nuk është e lidhur për propozimin e parashtruar në ankesë.

[...]

Neni 247

247.1 Prokurori publik mund ta ngrejë kërkesën për mbrojtjen e ligjshmërisë:

- a) për shkak të shkeljeve esenciale të dispozitave të procedurës kontestimore, në qoftë se shkelja ka të bëjë me kompetencën territoriale , po qe se gjykata e shkallës së parë e ka nxjerrë aktgjykimin pa seancë kryesore, kurse e ka pasur detyrë ta mbajë seancën kryesore, po qe se është vendosur për kërkesën, rreth së cilës kontestimi është në vazhdim, apo në qoftë se në kundërshtim me ligjin, është përjashtuar publiku në seancën kryesore;
 - b) për shkak të aplikimit të gabueshëm të së drejtës materiale.
- [...]

Neni 357

357.1 Pala e cila e propozon ekspertizën ka për detyrë që në propozimin e saj ta tregojë objektin dhe vëllimin e ekspertizës dhe ta propozojë personin që do ta bëjë ekspertizën.

357.2 Palës kundërshtare duhet dhënë mundësia që të deklarohet lidhur me ekspertizën e propozuar.

357.3 Po që se palët nuk merren vesh për personin që do të bëjë ekspertizën si dhe për objektin dhe vëllimin e tij, vendimin për këtë do ta jep gjykata.

Vlerësimi i pranueshmërisë kërkesës

- 87. Gjykata së pari shqyrton nëse kërkesa i ka përmbushur kriteret e pranueshmërisë, të përcaktuara me Kushtetutë dhe të specifikuara më tej me Ligj dhe me Rregullore të punës.
- 88. Në këtë drejtim, Gjykata i referohet paragrafëve 1 dhe 7, të nenit 113 [Juridiksioni dhe Palët e Autorizuara], të Kushtetutës, të cilët përcaktojnë:

“1. Gjykata Kushtetuese vendos vetëm për rastet e ngritura para gjykatës në mënyrë ligjore nga pala e autorizuar.

[...]

7. Individët janë të autorizuar të ngrenë shkeljet nga autoritetet publike të të drejtave dhe lirive të tyre individuale, të garantuara me Kushtetutë, mirëpo vetëm pasi të kenë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj”.

89. Gjykata gjithashtu i referohet paragrafit 4 të nenit 21 [Parimet e Përgjithshme] të Kushtetutës, i cili përcakton:

“4. Të drejtat dhe liritë themelore të parashikuara në Kushtetutë, vlejnë edhe për personat juridikë, për aq sa janë të zbatueshme.”

90. Në këtë drejtim, Gjykata fillimisht vëren se parashtruesi i kërkesës ka të drejtë të paraqesë ankesë kushtetuese, duke u thirrur në shkelje të pretenduara të të drejtave dhe lirive themelore të tij, që vlejnë për individët dhe personat juridikë. (Shih, rastin e Gjykatës KI41/09, me parashtrues *Universiteti AAB-RIINVEST L.L.C.*, Aktvendimi për papranueshmëri i 3 shkurtit 2010, paragrafi 14; KI35/18, me parashtrues *“Bayerische Versicherungsverband”*, Aktgjykim i 11 dhjetorit 2019, paragrafi 40, dhe KI227/19, me parashtrues N.T. *“Spahia Petrol”*, Aktgjykim i 20 dhjetorit 2020, paragrafi 37).

91. Gjykata gjithashtu shqyrton nëse parashtruesit e kërkesës kanë përmbushur kriteret e pranueshmërisë të kërkuara me nenin 47 [Kërkesat individuale], 48 [Saktësimi i kërkesës] dhe 49 [Afatet] të Ligjit, që përcakton:

*Neni 47
(Kërkesa individuale)*

“1. Çdo individ ka të drejtë të kërkojë nga Gjykata Kushtetuese mbrojtje juridike në rast se pretendon se të drejtat dhe liritë e tija individuale të garantuara me Kushtetutë janë shkelur nga ndonjë autoritet publik.

2. Individ i mund ta ngritë kërkesën në fjalë vetëm pasi që të ketë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj.”

*Neni 48
(Saktësimi i kërkesës)*

“Parashtruesi i kërkesës ka për detyrë që në kërkesën e tij të qartësoj saktësisht se cilat të drejta dhe liri pretendon se i janë cenuar dhe cili është akti konkret i autoritetit publik të cilin parashtruesi dëshiron ta kontestoj.”

*Neni 49
(Afatet)*

“Kërkesa parashtrohet brenda afatit prej katër (4) muajsh. Afati fillon të ecë nga dita kur parashtruesit i është dorëzuar vendimi gjyqësor...”

92. Për sa i përket përmbushjes së këtyre kriterëve, Gjykata konstaton se parashtruesi i kërkesës është palë e autorizuar, i cili konteston një akt të një autoriteti publik, përkatësisht Aktvendimin [CML.nr.12/20] i 20 janarit 2020 të Gjykatës Supreme, pasi i ka shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj. Parashtruesi i kërkesës gjithashtu i ka qartësuar të drejtat dhe liritë

themelore që ai pretendon se i janë shkelur në pajtim me kërkesat e nenit 48 të Ligjit dhe e ka dorëzuar kërkesën në pajtim me afatet e përcaktuara në nenin 49 të Ligjit.

93. Gjykata gjithashtu konstaton se kërkesa e parashtrueses së kërkesës i plotëson kriteret e pranueshmërisë të përcaktuara përmes paragrafit (1) të rregullit 39 të Rregullores së punës dhe se e njëjta nuk mund të shpallet e papranueshme mbi bazën e kushteve të përcaktuara përmes paragrafit (3) të rregullit 39 të Rregullores së punës. Gjykata gjithashtu thekson se kërkesa nuk është qartazi e pabazuar në baza kushtetuese, siç është përcaktuar në paragrafin (2) të rregullit 39 të Rregullores së punës, prandaj ajo duhet deklaruar e pranueshme dhe duhet të shqyrtohen meritat e saj.

Meritat e kërkesës

94. Gjykata rikujton se parashtruesi i kërkesës konteston Aktvendimin [CML.nr.12/20] e 20 janarit 2020 të Gjykatës Supreme, me të cilën ishte refuzuar si e pabazuar kërkesa për mbrojtje të ligjshmërisë e Prokurorit të Shtetit, ndaj Aktvendimit [Ac.nr.3610/20] të 8 tetorit 2020, të Gjykatës së Apelit, e cila kishte refuzuar si të pathemeltë ankesën e parashtruesit të kërkesës dhe kishte vërtetuar Aktvendimin e Gjykatës Themelore [PPP.nr.1486/19].
95. Gjykata rikujton që kërkesa parashtruesit të kërkesës ndërlidhet me procedurën e përmbarimit të zhvilluar kundër parashtruesit të kërkesës lidhur me përmbarimin e vendimit të Tribunalit të Arbitrazhit [OEN nr.20990/MHM] të cekur më lart. Lidhur me këtë, duke vepruar sipas kërkesës së kompanisë “Dardafon” përmbaruesi privat Ilir Mulhaxha, kishte nxjerr Urdhrit përmbarimor [P.nr.491/19] të 15 korrikut 2019, me të cilin urdhëroi përmbarimin e vendimit përfundimtar të Tribunalit të Arbitrazhit dhe shpenzimet tjera procedurale. Ndaj Urdhrit përmbarimor [P.r.491/2019], parashtruesi i kërkesës më 18 korrik 2019, kishte bërë Prapësim në Gjykatën Themelore, ku kjo e fundit më 22 qershor 2020 kishte mbajtur seancë dëgjimore me ç’rast kishte nxjerr Konkluzion me të cilin detyroi kompaninë “Dardafon” që në afat pre (tre) 3 ditësh të parashtronte në Gjykatën Themelore parashtresë për precizimin e propozimit për përmbarim dhe atë lidhur me shumën e përgjithshme të borxhit kryesor. Më 25 qershor 2020 (të regjistruar në Gjykatën Themelore më 29 qershor 2020), kompania “Dardafon” dorëzoi Plotësimin e Propozimit për Përmbarim, në Gjykatën Themelore në shumë të përgjithshme prej 24,684,003.15 euro, duke i shtuar kamatën ligjore. Kompania “Dardafon” gjithashtu dorëzoi një Raport të Auditorit Ligjor, lidhur me kalkulimin e shumës së lartcekur dhe prova lidhur me pagesat e kryera ndaj parashtruesit të kërkesës. Dokumentet e lartcekura, parashtruesi i kërkesës deklaroi se i kishte pranuar më 6 korrik 2020. Më 7 korrik 2020, parashtruesi i kërkesës deklaroi se kishte dorëzuar Deklarimin në Plotësimin e Propozimit për Përmbarim të kompanisë “Dardafon”, të cekur më lart, duke kërkuar, mes tjerash, që të pranohet si i bazuar Prapësimi i parashtruesit të kërkesës ndërsa propozimi për përmbarim të konsiderohet i tërhequr. Mirëpo më 6 korrik 2020, Gjykata Themelore përmes Aktvendimit [PPP.nr.1486/19] kishte aprovuar pjesërisht si të bazuar prapësimin lidhur me shumën prej 315,99.85 euro dhe kishte refuzuar si të pabazuar prapësimin e parashtruesit të kërkesës lidhur me

shumën prej 24,684,003.15 euro, dhe lidhur me këtë shumë, vendosi që të mbetet në fuqi Urdhri përmbarimor P.nr.491/2019.

96. Parashtruesi i kërkesës kundër Aktvendimit të Gjykatës Themelore [PPP.nr.1486/19] të 6 korrikut 2020, kishte paraqitur ankesë në Gjykatën e Apelit për shkak të shkeljes së dispozitave të procedurën përmbarimore dhe zbatimit të gabuar të së drejtës materiale, me propozimin që Gjykata e Apelit të aprovoj ankesën e parashtruesit të kërkesës dhe të anuloj Aktvendimin e Gjykatës Themelore PPP.nr.1486/19 të 6 korrikut 2020, dhe çështjen ta rikthen në rigjykim në Gjykatën Themelore. Parashtruesi i kërkesës kishte pretenduar se me datën 22 qershor 2020 lidhur me shqyrtimin e Prapësimit të paraqitur nga parashtruesi i kërkesës, Gjykata kishte marrë Konkluzion me të cilin kishte detyruar kompaninë “Dardafone” që brenda (3) tri ditësh të precizoj propozimin për përmbarim. Më 6 korrik 2020 parashtruesi i kërkesës deklaroi se kishte pranuar parashtruesin e kompanisë “Dardafon” - Precizimin e Propozimit për Përmbarim. Parashtruesi i kërkesës pretendonte se përveç Precizimit të Propozimit për Përmbarim, kompania “Dardafon” kishte dorëzuar edhe një ekspertizë financiare, e cila nuk ishte urdhëruar nga gjykatat, si dhe një numër të konsiderueshëm të faturave dhe debit notave dhe të cilat nuk ishin dorëzuar ndonjëherë parashtruesit kërkesës me qëllim të deklarimit eventual rreth konstatimeve në këtë ekspertizë dhe deklarimit rreth faturave dhe debit notave. Parashtruesi i kërkesës më 7 korrik 2020, deklaroi se kishte dorëzuar “*Deklarimin rreth Parashtruesit së Kreditorit*” për Precizimin e Propozimit për Përmbarim. Parashtruesi kërkesës pretendoi para Gjykatës së Apelit se Gjykata Themelore, mes tjerash, nuk kishte marrë fare për bazë parashtruesin e parashtruesit të kërkesës pasi, sipas tij, Aktvendimi [PPP.nr.1486/19] i Gjykatës Themelore ishte i gatshëm një ditë përpara, pra më 6 korrik 2020, pa shqyrtuar qëndrimin e parashtruesit të kërkesës rreth Precizimit të Propozimit për Përmbarim të kompanisë “Dardafon” dhe dokumentet tjera përcjellëse, dhe duke shkelur kështu dispozitat ligjore dhe duke mohuar të drejtën e parashtruesit të kërkesës për tu deklaruar rreth pretendimeve të kompanisë “Dardafon”, konform nenit 182.2 (i) të LPK-së, aq më tepër kur bëhet fjalë për pretendime dhe dokumente të reja. Gjykata e Apelit përmes Aktvendimit [Ac.nr.3610/20] të 8 tetor 2020, kishte refuzuar si të pathemeltë ankesë e parashtruesit të kërkesës dhe kishte vërtetuar Aktvendimin e Gjykatës Themelore [PPP.nr.1486/19]. Pas propozimit të parashtruesit të kërkesës Zyra e Prokurorit të Shtetit kishte paraqitur kërkesë për mbrojtje të ligjshmërisë në Gjykatën Supreme, me ç’rast kjo e fundit kishte refuzuar këtë kërkesë. Mes tjerash, Gjykata Supreme kishte arsyetuar se mbajtja e seancës dëgjimore nuk ishte obligim ligjor për Gjykatën Themelore dhe në rastin konkret nuk ishte e nevojshme që të mbahet edhe një seancë shtesë gjyqësore pas pranimit të precizimit për propozimit për përmbarim të kompanisë Dardafon. Gjykata Supreme gjithashtu deklaroi se fakti se kompania “Dardafon” ka dorëzuar një ekspertizë kur ka precizuar shumë e borxhit, nuk ka ndikuar në ligjshmërinë e procedurës, aq më pak kur palët kanë nënshkruar një marrëveshje për përmbushjen me këste të detyrimit.
97. Parashtruesi i kërkesës pretendon para Gjykatës Kushtetuese se: a) Gjykata Themelore në Aktvendimin [PPP.nr.1486/19], i kishte mohuar parashtruesit të kërkesës të drejtën ligjore të garantuar me nenet 5 (1) dhe 357(2) të LPK-së që të deklarohet lidhur me parashtruesin e kompanisë “Dardafon” për Precizimin e

Propozimit të Përmbarrimit dhe dokumenteve dhe provave shtesë të dorëzuar (ekspertizën dhe faturat e debit notave) pasi, sipas tij, Aktvendimi i Gjykatës Themelore [PPP.nr.1486/19] ishte i gatshëm një ditë përpara se parashtruesi i kërkesës të dorëzojë përgjigjen e tij; dhe b) Gjykata Themelore, në kundërshtim me ligjin nuk kishte mbajtur shqyrtim gjyqësor me qëllim që parashtruesit të kërkesës ti jepet mundësia që të deklarohet rreth propozimit të ri dhe provave të reja të paraqitura nga kompania “Dardafon”.

98. Për arsye të lartcekurave, parashtruesi pretendon se gjykatat e rregullta kanë shkelur dispozitat e procedurës dhe nenin 31 të Kushtetutës, në ndërlidhje me nenin 6 KEDNJ-së, përkatësisht “*elementet thelbësore të nocionit “gjykim i drejtë” [...] a) parimi i kontradiktoritetit; b) parimi i “barazisë së armëve”; dhe c) e drejta në vendim të arsyetuar*”.
99. Rrjedhimisht Gjykata do të shqyrtojë pretendimet e parashtruesit të kërkesës për (i) për shkeljen e parimit të kontradiktoritetit dhe barazisë së armëve, duke vazhduar më pas me pretendimin për (ii) mos-mbajtjen e seancës dëgjimore.. Gjykata do bazohet në praktikën gjyqësore të GJEDNJ, në harmoni me të cilën, bazuar në nenin 53 [Interpretimi i Dispozitave për të Drejtat e Njeriut] të Kushtetutës, është e detyruar të interpretojë të drejtat dhe liritë themelore të garantuara me Kushtetutë.

I. **PRETENDIMET LIDHUR ME PARIMIN E KONTRADIKTORITETIT DHE BARAZINË E ARMËVE**

i) Parimet e përgjithshme për kontradiktoritetin dhe barazinë e armëve

100. Gjykata fillimisht sqaron se parimi i “*barazisë së armëve*” është element i një koncepti më të gjerë të një gjykimi të drejtë që kërkon “*ekuilibër të drejtë midis palëve*” ku secilës palë i jepet mundësi e arsyeshme të paraqes rastin e tij/saj nën kushtet që nuk do të vendosnin atë në disavantazh substancial *vis-a-vis* palës kundërshtare. (shih rastin e GJEDNJ *Yvon kundër Francës*, Aktgjykim i 24 korrikut 2003, paragrafi 31, dhe rastin e GJEDNJ *Dombo Beheer B.V. kundër Holandës*, Aktgjykim i 27 tetorit 1993, paragrafi 33; shih *mutatis mutandis*, po ashtu rastin e Gjykatës KI31/17, parashtrues Shefqet Berisha, Aktgjykim i 30 majit 2017, paragrafi 70).
101. Parimi i kontradiktoritetit procedural në anën tjetër, nënkupton që palët në procedurë duhet të kenë dijeni dhe mundësi të komentojnë dhe kundërshtojnë pretendimet dhe provat që paraqitën gjatë shqyrtimit gjyqësor (shih, ndër të tjera, rastet e GJEDNJ-së, *Brandstetter v. Austria*, nr. 11170/84, Aktgjykim i 29 gushtit 1991; *Vermeulen kundër Belgjikës*, nr. 19075/91, Aktgjykim i 20 shkurtit 1996 KI193/19, parashtrues *Salih Mekaj*, Aktgjykim i 17 dhjetorit 2020, paragrafi 47).
102. Duke u referuar në praktikën gjyqësore të GJEDNJ-së, Gjykata potencon se parimi i barazisë së armëve dhe parimi i kontradiktoritetit procedural janë të lidhur ngushtë dhe në shumë raste GJEDNJ i ka trajtuar së bashku (shih, ndër

të tjera, rastet e GJEDNJ-së, *Rowe and Dawis kundër Mbretërisë së Bashkuar*, nr. 18990/91; Aktgjykimi i vitit 2000, *Jasper kundër Mbretërisë së Bashkuar*, nr. 27052/95, Aktgjykimi i vitit 2000; *Zahirović kundër Kroacisë*, nr. 58590/, Aktgjykimi i 25 korrikut 2013 KI193/19, parashtrues *Salih Mekaj*, cituar më lart, paragrafi 48).

103. Kërkesa e "barazisë së armëve", në kuptimin e një "ekuilibri të drejtë" midis palëve, vlen në parim për raste civile si dhe për raste penale (shih rastin e Gjykatës KI10/14, parashtrues, *Shoqëria aksionare Raiffeisen Bank Kosove SH. A.*, Aktgjykim i 20 majit 2014, paragrafi 42; dhe rastin e Gjykatës KI31/17, parashtrues *Shefqet Berisha* cituar më lart, paragrafi 71).
104. GJEDNJ ka theksuar se sipas parimit të "barazisë së armëve", është e papranueshme që një palë në procedurë të paraqesë vërejtje apo komente para gjykatave të rregullta, të cilat kanë për qëllim që të ndikojnë në vendimmarrjen e gjykatës, pa dijeninë e palës tjetër dhe pa i dhënë mundësi palës tjetër të përgjigjet në to. I takon palës së përfshirë në procedurë pastaj të vlerësojë nëse vërejtjet apo komentet e paraqitura nga pala tjetër meritojnë reagim. (shih rastin e GJEDNJ *APEH Üldözötteinek Szövetsége and others kundër Hungarisë*, Aktgjykim i 5 janarit 2011, paragrafi 42; shih gjithashtu, rastin e GJEDNJ *Guigue and SGEN-CFDT kundër Francës*, Vendim i 13 korrikut 2000).
105. Andaj, sipas praktikës gjyqësore të GJEDNJ, parimi i "barazisë së armëve" cenohet kur ankesa e palës kundërshtare nuk i është komunikuar parashtruesit të kërkesës dhe ai nuk është informuar për një ankesë të tillë përmes ndonjë mënyre tjetër. (shih rastin e GJEDNJ *Beer kundër Austrisë*, Aktgjykim i 6 shkurtit 2001, paragrafi 19, shih gjithashtu rastin e GJEDNJ *Andersena kundër Letonisë*, Aktgjykim i 19 shtatorit 2019, paragrafi 87). Ngjashëm, GJEDNJ kishte konstatuar shkelje të këtij parimi në rast kur vetëm një nga dy dëshmitarët kyç është lejuar që të dëshmojë (shih rastin *Dombo Beheer B.V. kundër Holandës*, cituar më lartë, paragrafi 34 dhe 35).
106. GJEDNJ po ashtu kishte konstatuar shkelje të parimit të "barazisë së armëve" për shkak të pozicionit të prokurorit të përgjithshëm në procedurën para Gjykatës së Auditimit, që për dallim nga palët në procedurë, prokurori i përgjithshëm ishte i pranishëm në seancë, ishte i informuar paraprakisht për pikëpamjen e gjyqtarit raportues, merrte pjesë plotësisht në debate dhe kishte mundësinë të shprehte me gojë pikëpamjen e tij pa u kundërshtuar nga palët ndërgjyqëse, dhe kjo mungesë ekuilibri theksohej nga fakti se seanca nuk ishte publike. Kjo për GJEDNJ-në kishte ngritur çështjen e mos-balancës në mes të palëve në procedurë. (shih rastin e GJEDNJ *Martinie kundës Francës*, Aktgjykim i 12 prillit 2006, paragrafi 50).
107. GJEDNJ kishte gjetur shkelje të parimit të "barazisë së armëve" edhe në rastin *Yvon kundër Francës* kur komisionari i Qeverisë, merrte pjesë në procedurë gjyqësore për përcaktimin e shumës së shpronësimit, së bashku me autoritetin e shpronësimit kundër palës tjetër prona e të cilit ishte subjekt shpronësimi. GJEDNJ kishte konstatuar në këtë rast se pala e shpronësuar ishte ballafaquar jo vetëm me autoritetin e shpronësimit por edhe me komisionarin e Qeverisë, ku këta të fundit kanë pasur përparësi të dukshme për qasje në dokumente në

raport me palën e shpronësuar. Për më tepër, komisionari i Qeverisë, që ishte edhe ekspert edhe palë në procedurë, kishte qenë në pozicion dominues dhe kishte mundësi për të ushtruar një ndikim të madh në vlerësimin e gjyqtarit. Kjo për GJEDNJ-në kishte ngritur çështjen e mos-balancës *vis a vis* palës së shpronësuar që ishte e papajtueshme me parimin e “barazisë së armëve”. (shih rastin e GJEDNJ *Yvon kundër Francës*, Aktgjykim i 24 korrikut 2003, paragrafi 37).

108. Për më tepër, GJEDNJ në rastin *De Haes and Gijssels kundër Belgjikës* kishte konstatuar shkelje të parimit të “barazisë së armëve” kur pala kundërshtare ka qenë në një pozicion ose funksion që e ka favorizuar atë *vis a vis* palës tjetër, për shkak të mundësisë që vetëm njëra palë të ketë qasje në dokumentet relevante e të cilat ndërlidheshin me rastin konkret. Pra në rastin *De Haes and Gijssels kundër Belgjikës*, dy gazetarë të revistës Humo, ishin gjobitur nga një gjykatë civile pasi në disa artikuj të publikuar, gazetarët kishin akuzuar disa gjyqtar se ata kanë qenë të anshëm në një rast kur ata kishin vendosur që kujdesi lidhur me fëmijët e një çifti ti takonte vetë njërit prind. Në paditë e tyre kundër gazetarëve, gjyqtarët ishin referuar edhe në dosjen e rastit lidhur me kujdestarinë e fëmijës të cilën ata vet e kishin trajtuar, por dokumentet në dosje nuk ishin të qasshme për gazetarët. Andaj, gazetarët ishin ankuar para GJEDNJ, mes tjerash për shkelje të parimit të “barazisë së armëve” me pretendimin se artikujt e publikuar ishin të bazuara në dokumente të cilat ishin të qasshme për gjyqtarët por që gjykatat e rregullta të Belgjikës, përkundër kërkesës së gazetarëve, nuk u kishin lejuar atyre qasje në to, sidomos në opinion e tre (3) profesorëve, me çka gazetarët do të dëshmonin pretendimet e tyre se në fakt gjyqtarët ishin të anshëm dhe nuk e kishin trajtuar rastin lidhur me kujdestarinë e fëmijës në mënyrën e duhur. GJEDNJ, duke marrë parasysh pretendimet e parashtruesve të kërkesës që kishin kërkuar nga gjykatat belge qasje në opinionin e tre (3) profesorëve, erdhi në përfundim se gjykata belge duke refuzuar kërkesën e gazetarëve për qasje në dosjen në të cilën kishin vendosur gjyqtarët në fjalë kishte vendosur gazetarët në pozitë substancialit të disfavourshme *vis a vis*, palës tjetër, në këtë rast gjyqtarëve në cilësi të tyre si paditës. Për këto arsye GJEDNJ kishte gjetur shkelje të parimit të barazisë së armëve të garantuar me nenin 6 të KEDNJ. (shih rastin e GJEDNJ *De Haes and Gijssels kundër Belgjikës*, Aktgjykim i 24 shkurtit 1997, paragrafët 54 deri 58).
109. Megjithatë, GJEDNJ ka theksuar e drejta e palëve lidhur me të drejtë për një gjykim të drejtë duke përfshirë edhe parimin e “barazisë së armëve” nuk është absolute. Shtetet gëzojnë një marginë të caktuar të vlerësimit në këtë aspekt. Por, i takon GJEDNJ-së që të vendos në instancë të fundit nëse këto parime respektohen (shih, *mutatis mutandis*, rastin e GJEDNJ *Regner kundër Republikës Çeke*, Aktgjykim i 19 shtatorit 2017, paragrafi 147).
110. Në këtë aspekt, GJEDNJ, përmes praktikës së saj ka përcaktuar që një parregullsi në proces, në disa kushte, mund të korrigjohet në një stad të mëvonshëm ose në nivelin e njëjtë (shih rastin e GJEDNJ-së, *Helle kundër Finlandës*, Aktgjykim i 19 dhjetorit 1997, paragrafi 54) ose, nga një gjykatë më e lartë (shih rastet e GJEDNJ-së, *Schuler-Zraggen kundër Zvicrës*, Aktgjykim i 24 qershorit 1993, paragrafi 52 ; dhe, e kundërta , *Albert et Le Compte kundër Belgjikës*, Aktgjykim i 10 shkurtit 1983, paragrafi 36 ; si dhe *Feldbrugge kundër Holandës*, Aktgjykim i 29 majit 1986, paragrafët 45-46).

111. Në rastin *Helle kundër Finlandës*, z. Helle kishte argumentuar në parashtrësën e tij se ai ishte vendosur në disavantazh për faktin se Trupës Katedrale (Cathedral Chapter) iu kërkua në dy raste nga Gjykata e Lartë Administrative për të dhënë mendimin e saj mbi bazueshmërinë e ankesave të tij. GJEDNJ, theksoi se nuk pajtohet me pohimin e z. Helle sepse çdo paragjykim i mundshëm që mund të ishte shkaktuar për rezultatin e apelit të tij u kompensua nga fakti që atij iu dha një mundësi e mirëfilltë nga Gjykata e Lartë Administrative për të paraqitur komentet e tij mbi përmbajtjen e mendimeve të Trupës Katedrale. Z. Helle e shfrytëzoi këtë mundësi në dy raste dhe në këto rrethana GJEDNJ gjeti se z. Helle nuk mund të pohojë se kishte shkelje të kërkesës së "barazisë së armëve" të qenësishme në konceptin e një procedure të drejtë (shih rastin e GJEDNJ-së, *Helle kundër Finlandës*, Aktgjykim i 19 dhjetorit 1997, paragrafi 54).
112. Në rastin *Schuler-Zraggen kundër Zvicrës*, GJEDNJ gjeti se procedurat para Bordit të Apelimit nuk i mundësuan znj. Schuler-Zraggen të kishte një pamje të plotë dhe të hollësishme të veçorive të dhëna Bordit. Megjithatë, GJEDNJ konsideroi që Gjykata Federale e Sigurimeve e rregulloi këtë mangësi duke kërkuar nga Bordi të vinte në dispozicion të kërkuarit të gjitha dokumentet - i cili ishte në gjendje, ndër të tjera, të bënte kopje - dhe më pas t'ia përcillte dosjen avokatit të kërkuarit. Rrjedhimisht GJEDNJ, konstatoi se meqenëse, marrë në tërësi, procedurat e kundërshtuara ishin të drejta, nuk ka pasur shkelje të nenit 6 paragrafi 1 të KEDNJ-së në këtë drejtim (shih rastin e GJEDNJ-së, *Schuler-Zraggen kundër Zvicrës*, Aktgjykim i 24 qershorit 1993, paragrafi 52).
113. Për ndryshim në rastin *Albert et Le Compte kundër Belgjikës*, GEJDNJ gjeti shkelje të nenit 6 paragrafi 1 të KEDNJ-së, për arsye se karakteri publik i procedurave të kasacionit nuk mjafton për të rregulluar defektin e konstatuar se ekziston në fazën e procedurave disiplinore. Gjykata e Kasacionit nuk merr parasysh trajtimin e meritave të rastit, që do të thotë se shumë aspekte të "kontestimeve" (mosmarrëveshjeve) në lidhje me "*të drejtat dhe detyrimet civile*", duke përfshirë shqyrtimin e fakteve dhe vlerësimin e proporcionalitetit midis fajit dhe sanksionit, bie jashtë juridiksionit të tij (shih rastin e GJEDNJ-së, *Albert et Le Compte kundër Belgjikës*, Aktgjykim i 10 shkurtit 1983, paragrafi 36). Në *Feldbrugge kundër Holandës*, GJEDNJ gjeti shkelje për faktin se znj. Feldbrugge nuk kishte kushtet për qasjen në dy Bordet përkatëse me çka ajo nuk mundi të sfidojë meritat e vendimit të Presidentit të Bordit të Apelimit. Rrjedhimisht, mangësia e gjetur në këtë aspekt të procedurës para zyrtarit gjyqësor nuk mund të rregullohej në stad të mëvonshëm. *Feldbrugge kundër Holandës*, Aktgjykim i 29 majit 1986, paragrafët 45-46).
114. Rrjedhimisht, GJEDNJ ka konstatuar në praktikën e saj të konsoliduar gjyqësore se defektet në instancë të parë mund të përmirësohen përmes institucionit të ankesës, me kusht që institucioni që vendos për ankesë, të ketë "juridiksion të plotë". Sipas GJEDNJ-së ankesa ka të bëjë me pretendimin për mos-komunikim të dokumentin, koncepti i "juridiksionit të plotë" nënkupton që gjykata që e shqyrton ankesën jo vetëm që duhet të ketë të drejtë të vlerësojë ankesën, por po ashtu duhet të ketë kompetencë që të prish vendimin në fjalë dhe ose të merr vendimin vet apo të kthejë rastin për një vendim të ri nga një trupë e pavarur (Shih rastet e GJEDNJ, *M.S. kundër Finlandës*, Aktgjykim i 22

qershorit 2005, paragrafi 35; *Köksoy kundër Turqisë*, Aktgjykim i 13 janarit 2021, paragrafi 36; *Bacaksiz kundër Turqisë*, Aktgjykim i 10 dhjetorit 2019, paragrafi 59).

ii) Aplikimi i parimeve të shtjelluara më lart lidhur me pretendimin se parashtruesit i ishte mohuar të deklarohet lidhur me parashtruesën e kompanisë “Dardafon” për Precizimin e Propozimit të Përmbartimit dhe dokumenteve dhe provave shtesë

115. Gjykata rikujton se parashtruesi i kërkesës, pretendon se në rastin e tij nuk janë respektuar “parimi i kontradiktoritetit” dhe i “barazisë së armëve”, pasi atij i është mohuar deklarimi lidhur me parashtruesën për Precizimin e Propozimit për Përmbartim dhe dokumentet shtesë, duke përfshirë edhe një ekspertizë e cila nuk ishte urdhëruar nga gjykatat, të paraqitur nga kompania “Dardafon”.
116. Parashtruesi i kërkesës pretendon që ka pranuar parashtruesën për precizimin e borxhit nga ana e kreditorit me datën 6 korrik 2020, dhe i njëjti ka parashtruar përgjigje me 7 korrik 2020. Përkundër që sipas parashtruesit, Gjykata i kishte dorëzuar precizimin e borxhit dhe dokumente tjera, deklarimi i tij lidhur me parashtruesën, nuk ishte pranuar dhe shqyrtuar nga Gjykata Themelore, sepse kjo e fundit tashmë kishte vendosur lidhur me rastin e tij.
117. Lidhur me këtë, Gjykata vëren nga shkresat e lëndës se Gjykata Themelore ka nxjerrë Aktvendimin PPP.nr. 1486/19, më 6 korrik 202, sipas parashtruesit një ditë përpara se parashtruesi i kërkesës të dorëzonte përgjigjen e tij për parashtruesën e kreditorit. Gjykata vëren se Gjykata Themelore kishte njoftuar parashtruesin e kërkesës për parashtruesën, mirëpo nuk kishte përfshirë argumentet e tij në vendimin e saj. Lidhur me argumentet e parashtruesit, të parashtruara në këtë fazë, Gjykata rikujton se i njëjti, ishte ankuar në lidhje me parashtruesën e Kreditorit si nga aspekti formal dhe ai material. Parashtruesi ishte ankuar se Precizimi i Propozimit të Përmbartimit ishte dorëzuar me 4 ditë vonesë andaj, Propozimi do të duhet të deklarohet i jashtë afatshëm. Këtë të fundit parashtruesi nuk e ngrit para Gjykatës Kushtetuese. Sa i përket kundërshtimit në aspektin material, parashtruesi i kërkesës lidhur me vlerën e re 24,684,003.15 €, e kontestoi me arsyetimin që (i) nuk figuron në Vendimin final të Tribunalit të Arbitrazhit të OEN 20990/MHM të 9 dhjetorit 2016; (ii) Nuk figuron në Propozimin për Përmbartim të Kreditorit të 15 korrikut 2019; (iii) për këtë vlerë nuk është lëshuar urdhëri përmbartimor P.nr. 491/19 i 15 korrikut 2019; dhe (iv) për këtë vlerë nuk është ushtruar prapësimi i debitorit.
118. Gjykata vëren se Gjykata Themelore në vendosjen e saj me Aktvendimin PPP.nr. 1486/19, duke mos shqyrtuar argumentet e parashtruesit të kërkesës lidhur me Precizimin e Propozimit për Përmbartim si dhe dokumentet tjera të dorëzuara nga pala tjetër në këtë rast është problematike, duke marrë për bazë praktikën gjyqësore të saj dhe të GJEDNJ-së si dhe dispozitat ligjore të LPK, konkretisht nenin 5.1 që përcakton se “Gjykata do t’i jep mundësi secilës palë që të deklarohet rreth kërkesave dhe thënieve të palës kundërshtare.” si dhe nenin

neni 357.2 të LPK-së që përcakton se “Palës kundërshtare duhet dhënë mundësia që të deklarohet lidhur me ekspertizën e propozuar.”

119. Në këtë aspekt, sipas parimeve të vendosura nga praktika gjyqësore e Gjykatës dhe GJEDNJ-së të sqaruar më lart por edhe sipas legjislacionit në fuqi, gjykatat e rregullta (i) duhet të u japin mundësi palëve si dhe (ii) duhet të bëjnë shqyrtim të mirëfilltë të parashtresave, të argumenteve dhe të provave të paraqitura nga palët dhe të vlerësojnë, pa paragjykim, nëse ato janë të rëndësishme dhe me peshë për vendimin e saj.
120. Megjithatë Gjykata vëren gjithashtu se pas pranimit të Aktvendimit të Gjykatës Themelore, parashtruesi i kërkesës kishte bërë ankesë në Gjykatën e Apelit duke ngritur specifikisht çështjen e mos trajtimi të qëndrimit të parashtruesit lidhur me Precizimin e Borxhit dhe dokumenteve të tjera të palës kundërshtare lidhur me të cilat parashtruesit nuk i ishte dhënë mundësi që këto pretendime të trajtohen nga Gjykata Themelore, pasi Aktgjykimi i Gjykatës Themelore fare nuk ka potencuar faktin që parashtruesi i kërkesës kishte dorëzuar qëndrimin e saj lidhur me Precizimin e Borxhit dhe dokumenteve të tjera të palës kundërshtare.
121. Në këtë kontekst, Gjykata, duke u mbështetur në praktikën e GJEDNJ-së, po ashtu rikujton se defektet (të metat) në instancën e parë, mund të rregullohet në instancën e dytë (apel), nëse institucioni i apelit ka “juridiksion të plotë” lidhur me çështjen. Lidhur me këtë Gjykata përsërit se kur një ankesë është bërë lidhur me mos-komunikimin e dokumenteve, koncepti i “juridiksionit të plotë” përfshinë jo vetëm faktin që gjykata e apelit ka të drejtë shqyrton ankesën, por gjithashtu nëse e njëjta ka kompetencë për të prishur vendimin e kundërshtuar dhe/ose të marrë vendim vet lidhur me çështjen ose ta kthejë çështjen për vendim të ri nga një organ i paanshëm (shih *mutatis mutandis* rastin e GJEDNJ-së, *Köksoy kundër Turqisë*, cituar më lart, paragrafi 36; rastin *M.S kundër Finlandës*, cituar më lart, paragrafi 35)
122. Në rastin *Köksoy kundër Turqisë*, GJEDNJ theksoi se fakti që nuk u ishte komunikuar aplikantëve lidhur me provat e marra nga Gjykata e Kasacionit më vetiniciative ngre një problem. Me rastin e apelimt Gjykata e Kasacionit prishi vendimin e gjykatës shkallës së parë, dhe i ktheu të njëjtës rastin për ri-shqyrtim. Parashtruesit në këtë rast nuk pretenduan që dokumentet dhe informacioni në fjalë mbështetur nga Gjykata e Kasacionit nuk ishte i disponueshëm për ta pasi ata mësuan për përmbajtjen e tyre në vendimin e Gjykatës së Kasacionit. Ankesa e tyre në këtë drejtim është kufizuar në faktin se pikëpamjet e tyre nuk ishin kërkuar nga Gjykata e Kasacionit para vendimit të saj lidhur me ankesën. GJEDNJ, theksoi se në procedurën e ri-kthimit të rastit, gjë që dallon nga rasti i tanishëm pasi i njëjti nuk është rikthyer në rishqyrtim, ankuesit kishin mundësi për të ngritur kundërshtimet e tyre ndaj vendimit të Gjykatës së Kasacionit. GJEDNJ konstatoi se efektet e mangësisë procedurale në procedurat e apelit ishin korrigjuar në fazën e ri-kthimit për aq kohë sa kërkuesit ishin në gjendje të kishin njohuri për dokumentet dhe informacionet në fjalë pasi që rasti i tyre është rikthyer për ri-konsiderim dhe tutje nga fakti që ankuesit ishin në gjendje t'u përgjigjeshin atyre para trupit gjykues përgjatë seancës. Rrjedhimisht, GJEDNJ konstatoi se nuk ka shkelje të nenit 6 paragrafi 1 sepse mangësia procedurale gjatë shqyrtimit të ankesës në Gjykatën e Kasacionit nuk ndikoi në parimin e kontradiktoritetit në masë të tillë që bëjë procedurat në tërësi të

padrejta (Shih rastin e GJEDNJ, *Köksoy kundër Turqisë*, cituar më lart, paragrafët 37-39).

123. Andaj, në vazhdim Gjykata bazuar edhe në praktikën e GJEDNJ-së, do të vlerësojë nëse gjykata që shqyrton ankesën, në këtë rast Gjykata e Apelit kishte juridiksion të plotë lidhur me rastin, konkretisht, nëse kishte mundësinë për të prishur vendimin e kundërshtuar, ose të marrë vendim vet lidhur me çështjen ose ta kthejë çështjen për vendim të ri nga një organ i paanshëm, si dhe të vendosë për të gjitha çështjet e ngritura nga parashtruesi i kërkesës në përgjigjen ndaj Precizimit të Propozimit për Përmbarrim, para Gjykatës Themelore.
124. Lidhur me këtë Gjykata vëren se bazuar në nenin 17 të LPP-së, në rast se LPP nuk rregullon çështje të caktuar, gjejnë zbatim dispozitat e procedurës kontestimore ku konkretisht theksohet *“Në procedurën përmbarrimore përshtatshmërisht zbatohen dispozitat e Ligjit për Procedurën kontestimore, po qe se me këtë ligj ose me ndonjë ligj tjetër nuk parashihet diçka tjetër.”*
125. Në rastin konkret, neni 77 i LPP-së, përcakton që palët kanë të drejtë ankese kundër vendimit mbi prapësimin, ndërsa paragrafi 2 i këtij neni përcakton që ankesa kundër vendimit të shkallës së parë parashtrohet në gjykatën e shkallës së dytë, në këtë rast në Gjykatën e Apelit. Meqenëse neni 77 i LPP-së, nuk specifikon më tepër lidhur me ankesën, Gjykata bazuar në nenin 17 LPP-së, vë në dukje se LPK si ligj që zbatohet përshtatshmërisht përcakton në nenin 195 të saj se vendimet që ndërmerren nga gjykata e shkallës së dytë, në rastin konkret Gjykata e Apelit, janë:
- (i) ta hedhë poshtë ankesën si të vonuar, jo të plotë apo të palejueshme;
 - (ii) ta prishë aktgjykimin e goditur dhe ta hedhë poshtë padinë;
 - (iii) ta prishë aktgjykimin e goditur dhe ta kthejë çështjen në rigjykim në gjykatën e shkallës së parë;
 - (iv) ta refuzoj ankesën si të pathemeltë dhe ta vërtetojë aktgjykimin e goditur;
 - (v) ta ndryshoj aktgjykimin e shkallës së parë.
126. Për më tepër, Gjykata vëren se: bazuar në nenin 181.1 të LPK-së Aktgjykimin mund të goditet në Gjykatën e Apelit dhe atë për:
- a) për shkak të shkeljes së dispozitave të procedurës kontestimore;
 - b) për shkak të konstatimit të gabuar apo jo të plotë të gjendjes faktike;
 - c) për shkak të zbatimit të gabuar të së drejtës materiale.”
127. Andaj, duke pasur parasysh dispozitën e lartcekur, Gjykata vëren se Gjykata e Apelit ka –kompetencë të bëjë shqyrtimin e plotë gjyqësor të vendimeve të Gjykatës Themelore lidhur me çështje përmbarrimit, dhe kjo përfshin çështjet e shkeljes së dispozitave materiale; dispozitave procedurale; vërtetimit të gabuar dhe jo të plotë të fakteve; si dhe ka mundësi për të prishur vendimin e kundërshtuar dhe të marrë vendim ose ta kthejë çështjen për vendim të ri nga një organ i paanshëm.
128. Prandaj, Gjykata konkludon se Gjykata e Apelit kishte juridiksion të plotë të shqyrtojë të gjitha çështjet e faktit dhe të ligjit që lidhen me kontestin para saj,

- duke përfshirë edhe qëndrimet e parashtruesit lidhur me Precizimin e Propozimit për Përmbarrim, si dhe kishte kompetencë të anuloi vendimin e Gjykatës Themelore në të gjitha aspektet, duke përfshirë çështjet e faktit dhe ligjit. Prandaj, Gjykata e Apelit, kualifikohet si një “organ gjyqësor që ka juridiksion të plotë”, në kuptim të nenit 6, paragrafi 1, të KEDNJ-së dhe nenit 31 të Kushtetutës.
129. Në këtë kontekst, në vazhdim Gjykata do të vlerësoj nëse Gjykata e Apelit, ka vlerësuar argumentet e parashtruesit të kërkesës lidhur me Precizimin e Propozimit për Përmbarrim dhe dokumenteve tjera shtesë të dorëzuara nga kompania “Dardafon” dhe pretendim e saj se Gjykata Themelore nuk i kishte dhënë mundësi që të përgjigjet në precizimin e borxhit gjë që ngrit çështjen e parimit të barazisë së armëve.
130. Gjykata i referohet fillimisht Aktvendimit të Gjykatës së Apelit, e cila sa i përket shkeljeve thelbësore të procedurës kontestimore, kishte deklaruar se Aktvendimi i Gjykatës Themelore *“nuk është i përfshirë në shkelje thelbësore të dispozitave të procedurës kontestimore nga neni 182, paragrafi 1 dhe 2 të LPK-së, dhe se drejtë është vërtetuar gjendja faktike, kështu që mund të vlerësohet ligjshmëria e tij, shkelje të cilat gjykata e shkallës së dytë i heton sipas detyrës zyrtare në bazë të nenit 194 të LPK-së.”*
131. Gjykata e Apelit, theksoi gjithashtu se *“Duke marrë parasysh pretendimet tjera ankimore të cilat konsistojnë ndaj aktvendimit të takuar, gjykata e shkallës së dytë konsideron se këto pretendime ankimore janë të pabazuara, ngase, nuk kemi të bëjmë me shkelje thelbësore të dispozitave të [LPP] dhe as të [LPK], të cilat shkelje kjo gjykatë i vështron sipas detyrës zyrtare në kuptim të nenit 194 të LPK-së.[...]”*
132. Bazuar në arsyetimin e Gjykatës së Apelit, Gjykata vëren se e njëjta përkitazi me pretendimet që ndërlidhen me atë se, Gjykata Themelore në Aktvendimin [PPP.nr.1486/19], i kishte mohuar parashtruesit të kërkesës të drejtën ligjore sipas LPK-së që të deklarohet lidhur me parashtruesin e kompanisë “Dardafon” për Precizimin e Propozimit të Përmbarrim dhe dokumenteve dhe provave shtesë të dorëzuar (ekspertizën dhe faturat e debit notave) pasi, sipas tij, Aktvendimi i Gjykatës Themelore [PPP.nr.1486/19] ishte i gatshëm një ditë përpara se parashtruesi i kërkesës të dorëzojë përgjigjen e tij, Gjykata e Apelit nuk kishte dhënë ndonjë përgjigje specifike në vendimin e saj. Ajo gjithashtu edhe pse kishte “juridiksion të plotë” lidhur me rastin para saj ashtu siç u përcaktua më lart, nuk kishte shqyrtuar specifikisht pretendimet e paraqitura në përgjigjen e tij lidhur me precizimin e borxhit, duke përfshirë çështjen nëse me këtë rast ishte shkelur parimi i “barazisë së armëve”.
133. Ndërsa Gjykata Supreme, lidhur me pamundësinë e deklaramit të parashtruesit të kërkesës për parashtruesin e kreditorit edhe ekspertizën, kishte theksuar se ky pretendim është i pathemeltë. Andaj, duke marrë parasysh pretendimin specifik të parashtruesit të kërkesës lidhur me mos-arsyetimin e vendimit të Gjykatës Themelore dhe shkelje të parimit “barazinë e armëve” dhe “parimit të kontradiktoritetit” si rezultat i mos trajtimit të këtij pretendimi, kjo e fundit nuk kishte dhënë ndonjë përgjigje specifike, nëse ky lëshim procedural i Gjykatës

Themelore dhe asaj të Apelit kishte rezultuar në shkelje thelbësore të dispozitave procedurale, duke përfshirë parimin e “barazisë së armëve”.

134. Në rrethanat e rastit konkret, Gjykata vëren se çështjet e ngritura nga parashtruesi i kërkesës siç është pretendimi se Gjykata Themelore në Aktvendimin [PPP.nr.1486/19], i kishte mohuar parashtruesit të kërkesës të drejtë ligjore sipas nenit 5 (1) dhe 357 (2) të LPK-së që të deklarohet lidhur me parashtruesin e kompanisë “Dardafon” për precizimin e propozimit të përmbarim dhe dokumenteve dhe provave shtesë të dorëzuar (ekspertizën dhe faturat e debit notave) pasi, sipas tij, Aktvendimi i Gjykatës Themelore [PPP.nr.1486/19] ishte i gatshëm një ditë përpara se parashtruesi i kërkesës të dorëzojë përgjigjen e tij, Gjykata e Apelit nuk kishte dhënë ndonjë përgjigje specifike në vendimin e saj. Andaj, mos korrigjimi i këtij lëshimi procedural i nga Gjykata e Apelit, ngreh çështje të rëndësishme të së drejtës për një gjykim të drejtë të garantuar me nenin 31 të Kushtetutës dhe nenin 6 të KEDNJ-së, që ndërthet në vete parimin e “barazisë së armëve” si njëri nga parimet themelore të një gjykimi të drejtë të garantuar me nenin 31 të Kushtetutës dhe nenin 6 të KEDNJ-së, duke pasur parasysh parashtruesit i ishte mohuar parashtruesit e drejtë ligjore sipas nenit 5 (1) dhe 357 (2) të LPK-së që të deklarohet lidhur me parashtruesin e kompanisë “Dardafon” për precizimin e propozimit të përmbarim dhe dokumenteve dhe provave shtesë të dorëzuar (ekspertizën dhe faturat e debit notave), dhe ky lëshim procedural nuk ishte mënjanuar nga Gjykata e Apelit pasi as kjo e fundit nuk kishte shqyrtuar specifikisht këto pretendime.
135. Me këtë rast parashtruesi i kërkesës ishte vendosur në pozitë të pabarabartë në raport me palën kundërshtare pasi kjo e fundit kishte paraqitur Precizimin e Borxhit dhe dokumente tjera mbështetëse, si çështje thelbësore në një procedurë përmbarimi, siç është rasti konkret, pasi nga ajo varej edhe shuma monetare që duhet paguar parashtruesi i kërkesës, ndërsa përgjigjen e parashtruesit të kërkesës lidhur me të njëjtën nuk e kishte konsideruar në mënyrë specifike Gjykata Themelore. Ndërsa Gjykata e Apelit nuk kishte trajtuar specifikisht e as nuk kishte mënjanuar këtë mangësi procedurale të Gjykatës Themelore, megjithëse ky ishte ndër pretendimet kryesore të parashtruesit të kërkesës para Gjykatës së Apelit.
136. Gjithashtu, Gjykata Supreme, me gjithë listën e kufizuar të çështjeve që Prokurori publik mund të ngrit para Gjykatës Supreme përmes kërkesës për mbrojtje të ligjshmërisë, konform neni 247 të LPK-së, kjo e fundit nuk kishte trajtuar këtë pretendim të parashtruesit për shkelje procedurale duke përfshirë nenin 5 pikën 5. 1 dhe nenin 357, paragrafi 2 të LPK-së që përcakton se *“Palës kundërshtare duhet dhënë mundësia që të deklarohet lidhur me ekspertizën e propozuar.”* dhe në këtë aspekt kjo mund të cenojë “parimin e barazisë” së armëve, i garantuar me nenin 31 të Kushtetutës. Lidhur me pamundësinë e deklarimit të parashtruesit të kërkesës për parashtruesin e debitorit edhe ekspertizën, Gjykata Supreme ishte mjaftuar me arsyetimin se ky pretendim është i pathemeltë, pasi, mes tjerash, *“as me parashtruesin dhe as me ekspertizën e pretenduar nuk është ndryshuar përmbajtja e kredisë/kërkesës e caktuar në dokumentin përmbarimor, i cili paraprakisht e ka kaluar edhe procedurën e njohjes”*.

137. Në këtë kontekst, Gjykata ka ripërsëritur se sipas parimit të “barazisë së armëve”, është e papranueshme që një palë në procedurë të paraqesë vërejtje apo komente para gjykatave të rregullta, të cilat kanë për qëllim që të ndikojnë në vendimmarrjen e gjykatës, pa dijeninë e palës tjetër dhe pa i dhënë mundësi palës tjetër të përgjigjet në to. I takon palës së përfshirë në procedurë pastaj të vlerësojë nëse vërejtjet apo komentet e paraqitura nga pala tjetër meritojnë reagim. (shih rastin e GJEDNJ *APEH Üldözötteinek Szövetsége and others kundër Hungarisë*, Aktgjykim i 5 janarit 2011, paragrafi 42; shih gjithashtu, rastin e GJEDNJ *Guigue and SGEN-CFDT kundër Francës*, Vendim i 13 korrikut 2000).
138. Prandaj, në rastin konkret duke marrë parasysh arsyet e lartcekua, Gjykata konsideron që Aktvendimin e Gjykatës Supreme të Kosovës, dhe Aktvendimi i Gjykatës së Apelit, janë nxjerrë në shkelje të së drejtës për gjykim të drejtë dhe të paanshëm të garantuar me nenin 31 të Kushtetutës në lidhje me nenin 6 të KEDNJ-së, sepse kanë dështuar të mënjanojnë lëshimin procedural që ngrit çështjen e parimit për “barazinë e armëve” përkitazi me atë se, Gjykata Themelore në Aktvendimin [PPP.nr.1486/19], i kishte mohuar parashtruesit të kërkesës të drejtën që të deklarohet lidhur me parashtruesin e kompanisë “Dardafon” për precizimin e propozimit të përmbarim dhe dokumenteve dhe provave shtesë të dorëzuar (ekspertizën (e cila nuk ishte urdhëruar nga gjykatat) dhe faturat e debit notave). Kjo pasi, Aktvendimi i Gjykatës Themelore [PPP.nr.1486/19] ishte i gatshëm një ditë përpara se parashtruesi i kërkesës të dorëzojë përgjigjen e tij dhe për këtë nuk kishte dhënë ndonjë përgjigje specifike në vendimin e saj.
139. Në këtë kontekst, përveç parimeve tjera, rëndësi i kushtohet edhe dukjes dhe ndjeshmërisë së administrimit të duhur të drejtësisë. Prandaj, duke pasur parasysh këto lëshime procedurale dhe rëndësinë që ka trajtimi i pretendimeve thelbësore të parashtruesve të kërkesës, Gjykata gjen se në rastin e parashtruesit të kërkesës, për shkak të këtij lëshimi procedural ndaj parashtruesit të kërkesës, procedura, shikuar në tërësinë e saj, nuk ishte e drejtë.
140. Gjykata gjithashtu thekson se ky konkludim i referohet shkeljes së pretenduar kushtetuese. Kësisoj, Gjykata konfirmon se gjetjet që i përmban ky Aktgjykim nuk paragjykojnë në as një mënyrë rezultatin e procedurës në lidhje me rastin e parashtruesit të kërkesës.
141. Duke pasur parasysh që Gjykata sapo konstatoi shkeljen e të drejtës së parashtruesit për një gjykim të drejtë dhe rasti duhet të rishqyrtohet sërish nga Gjykata e Apelit, nuk është e nevojshme që të trajtohen pretendimet tjera të parashtruesit të kërkesës.

Kërkesa për masë të përkohshme

142. Gjykata rikujton se parashtruesi i kërkesës, gjithashtu kërkon nga Gjykata që të nxjerrë vendim për vendosjen e masës së përkohshme në mënyrë që të pezullohet menjëherë zbatimi i përmbarimit ndaj parashtruesit të kërkesës sipas Urdhrit Përmbarimor [P.nr. 491/19] të 15 korrikut 2019 të Përmbaruesit privat, dhe Aktvendimit [PPP.nr. 1486/19] të 6 korrikut 2020, të Gjykatës Themelore;

Aktvendimit e Gjykatës së Apelit të Kosovës Ac.nr.3610/20 të 8 tetorit 2020; e Aktvendimit e Gjykatës Supreme të Kosovës, CML.nr.12/20 të 20 janarit 2021.

143. Lidhur me këtë ai ka argumentuar se zbatimi i përmbarimit do të shkaktonte (i) dëm të pariparueshëm për parashtruesin e kërkesës; dhe (ii) do të cenonte interesat shtetërore dhe nacionale nisur nga natyra e veprimtarisë së Telekom-it i cili, në rast të zbatimit të përmbarimit do të falimentonte për shkak të vlerës jashtëzakonisht të madhe të detyrimit.
144. Duke qenë se Gjykata, e shpalli kërkesën të pranueshme dhe gjeti shkeljet e specifikuar në dispozitiv të këtij Aktgjykimi kjo vendimmarrje e bën më tutje të panevojshme shqyrtimin e kërkesës për masë të përkohshme.

PËR KËTO ARSYE

Gjykata Kushtetuese, në pajtim me nenin 21.4 dhe 113.7 të Kushtetutës, në neneve 20, 27 dhe 47 të Ligjit dhe në pajtim me rregullat 59 (1) të Rregullores së punës, më 24 nëntor 2021

VENDOS

- I. TA DEKLAROJË, njëzëri, kërkesën të pranueshme;
- II. TË KONSTATOJË, me shumicë votash, se ka pasur shkelje të nenit 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] të Kushtetutës së Republikës së Kosovës në lidhje me nenin 6 (E drejta për një proces të rregullt) të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut;
- III. TË SHPALLË TË PAVLEFSHËM, me shumicë votash, Aktvendimin e Gjykatës Supreme të Kosovës, CML.nr.12/20, të 20 janarit 2021 dhe Aktvendimin e Gjykatës së Apelit Ac. nr. 3610/20 të 8 tetorit 2020;
- IV. TË KTHEJË, me shumicë votash, Aktvendimin e Gjykatës së Apelit, Ac. nr. 3610/20 të 8 tetorit 2020, për rishqyrtim në pajtim me Aktgjykimin e kësaj Gjykate;
- V. TË URDHËROJË Gjykatën e Apelit që ta njoftojë Gjykatën, në pajtim me rregullin 66 (5) të Rregullores së punës, deri më datën 15 mars 2022 për masat e ndërmarra për zbatimin e Aktgjykimit të Gjykatës;
- VI. TË MBETET e përkushtuar në këtë çështje në pajtim me këtë urdhër;
- VII. TË REFUZOJË, njëzëri, kërkesën për masë të përkohshme;
- VIII. T'UA KUMTOJË këtë Aktgjykim palëve dhe, në pajtim me nenin 20.4 të Ligjit, ta publikojë në Gazetën Zyrtare;
- IX. Ky Aktgjykim hyn në fuqi menjëherë.

Gjyqtari raportues

Safet Hoxha

Kryetarja e Gjykatës Kushtetuese

Gresa Caka-Nimani